

Dievo karalystės Evangelija

Tai IR sprendimas!

Ar supranti, kad Jėzus pasakė, jog pasaulio pabaiga neateis, kol pasauliui nebus paskelbta apie Dievo karalystę kaip liudytojo žodis?

„Vilkas gyvens su avinėliu... Niekas nekenks ir nesunaikins mano šventajame kalne, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip jūra pilna vandens“ (Izaijo 11:6, 9).

Pagal

Bobas Thielis, daktaras

Dievo karalystės Evangelija

Tai IR sprendimas!

Bob Thiel, Ph.D.

Autorių teisės ©2016/2017/2018/2019/2022/2025 priklauso „Nazarene Books“. 2.0 leidimas. Bukletas parengtas leidiniui „Nazarene Books“. *Tęsinys* Dievo ir jo įpėdinių bažnyčia, korporacija. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornija, 93433, JAV. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Kodėl žmonija negali išspręsti savo problemų?

Ar žinote, kad pirmieji ir paskutiniai dalykai, apie kuriuos, remiantis Biblija, Jėzus skelbė, buvo susiję su Dievo Karalystės Evangelija?

Ar žinote, kad apaštalai ir tie, kurie buvo pirmieji po jų, daugiausia dėmesio skyrė Dievo karalystei?

Ar Dievo karalystė yra Jėzaus asmuo? Ar Dievo Jėzaus karalystė dabar gyvena mumyse? Ar Dievo karalystė yra kažkokia būsima reali karalystė? Ar tikėsite tuo, ko moko Biblija?

Kas yra karalystė? Kas iš tikrųjų yra Dievo karalystė? Ko moko Biblija? Ko mokė ankstyvoji krikščionių bažnyčia?

Ar supranti, kad pasaulio pabaiga neateis, kol pasauliui nebus paskelbta apie Dievo karalystę kaip liudytojo?

Nuotraukoje ant priekinio viršelio pavaizduotas su vilku gulintis ériukas, kaip ją sukūrė „Burdine Printing and Graphics“. Nuotraukoje ant galinio viršelio yra originalaus Dievo bažnyčios pastato Jeruzalėje dalis, kurią 2013 m. padarė dr. Bobas Thielis.

TURINYS

1. Ar žmonija turi sprendimus?	4 psl.
2. Kokią Evangeliją skelbė Jėzus?	9 psl.
3. Ar Dievo Karalystė buvo žinoma Senajame Testamente?	19 psl.
4. Ar apaštalai mokė Evangelijos apie Karalystę?	24 psl.
5. Šaltiniai, ne Naujajame Testamente, mokomi Dievo Karalystė.	33 psl.
6. Graikų-romėnų bažnyčios moko, kad Karalystė yra svarbi, bet... 52 psl.	
7. Kodėl Dievo Karalystė?	59 psl.
<i>Kontaktinė informacija</i>	66 psl.

Pastaba: Ši knyga yra dirbtinio intelekto vertimas iš angliškos versijos, todėl kai kurie posakiai gali ne visiškai atitikti originalą, tačiau tikimasi, kad jie yra artimi. Anglišką versiją galima nemokamai rasti internete adresu www.cog.org.

1.Ar žmonija turi sprendimus?

Pasaulis susiduria su daugybe problemų.

Daugybė žmonių badauja. Daugybė žmonių yra engiami. Daugybė žmonių susiduria su skurdu. Daugelis tautų yra didelese skolose. Vaikai, įskaitant negimusius, susiduria su išnaudojimu. Vaistams atsparios ligos kelia nerimą daugeliui gydytojų. Didžiųjų pramonės miestų oras per daug užterštas, kad būtų sveikas. Įvairūs politikai grasina karu. Teroristiniai išpuoliai tęsiasi.

Ar pasaulio lyderiai gali išspręsti žmonijos problemas?

Daugelis taip mano.

Nauja visuotinė darbotvarkė

2015 m. rugsėjo 25 d., po Vatikano popiežiaus Pranciškaus pagrindinės kalbos, 193 Jungtinių Tautų (JT) valstybės balsavo už „17 darnaus vystymosi tikslų“, kurie kartais buvo vadinami...*Nauja visuotinė darbotvarkė Štai 17 JT tikslų:*

- 1 tikslas. Visur panaikinti skurdą visomis jo formomis
- 2 tikslas. Panaikinti badą, užtikrinti aprūpinimą maistu ir geresnę mitybą bei skatinti tvarų žemės ūkį
- 3 tikslas. Užtikrinti sveiką gyvenimą ir skatinti gerovę visiems, nepriklausomai nuo amžiaus.
- 4 tikslas. Užtikrinti įtraukų ir teisingą kokybišką išsilavinimą bei skatinti mokymosi visą gyvenimą galimybes visiems
- 5 tikslas. Pasiiekti lyčių lygybę ir įgalinti visas moteris bei mergaites
- 6 tikslas. Užtikrinti vandens prieinamumą ir tvarų valdymą bei sanitarijos paslaugas visiems
- 7 tikslas. Užtikrinti visiems prieigą prie įperkamos, patikimos, tvarios ir modernios energijos

8 tikslas. Skatinti tvarų, įtraukų ir tvarų ekonomikos augimą, visišką ir produktyvų užimtumą bei deramą darbą visiems.

9 tikslas. Kurti atsparią infrastruktūrą, skatinti įtraukimą ir tvarią industrializaciją bei inovacijas

10 tikslas. Sumažinti nelygybę šalyse ir tarp jų

11 tikslas. Padaryti miestus ir žmonių gyvenvietes įtraukiamas, saugiomis, atspariomis ir tvariomis

12 tikslas. Užtikrinti tvarius vartojimo ir gamybos modelius

13 tikslas. Imtis skubių veiksmų kovai su klimato kaita ir jos poveikiu

14 tikslas. Išsaugoti ir tvariai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius tvariam vystymuisi

15 tikslas. Apsaugoti, atkurti ir skatinti tvarų sausumos ekosistemų naudojimą, tvariai tvarkyti miškus, kovoti su dykumėjimu, sustabdyti ir panaikinti žemės degradaciją ir sustabdyti biologinės įvairovės nykimą.

16 tikslas. Skatinti taikias ir įtraukias visuomenes siekiant darnaus vystymosi, užtikrinti visiems prieigą prie teisingumo ir kurti veiksmingas, atskaitingas ir įtraukias institucijas visais lygmenimis.

17 tikslas. Sustiprinti įgyvendinimo priemones ir atgaivinti pasaulinę partnerystę siekiant darnaus vystymosi

Ši darbotvarkė turėtų būti visiškai įgyvendinta iki 2030 m. ir dar vadinama *Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.*...Ji siekia spręsti žmonijos problemas reguliavimu, švietimu ir tarptautiniu bei tarpkonfesiniu bendradarbiavimu. Nors daugelis jos tikslų yra geri, kai kurie metodai ir uždaviniai yra blogi (plg. Pradžios 3:5). Ši darbotvarkė taip pat atitiko velionio popiežiaus Pranciškaus...*Šlovė tau enciklika*. Popiežius Leonas XIV taip pat padarė pareiškimus, kuriais pritarė šiai 2030 m. darbotvarkei.

„Naujoji visuotinė darbotvarkė“ galėtų būti vadinama „Naująja katalikų darbotvarke“, nes žodis „katalikų“ reiškia „universali“. Popiežius Pranciškus šią priėmimą pavadino...

šios darbotvarkės „svarbus vilties ženklas“.

Po JT susitarimo 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje įvyko susitikimas (oficialiai pavadintas 21 ŠvJT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencija). Popiežius Pranciškus taip pat gyrė tą tarptautinį susitarimą ir patarė tautoms „atidžiai eiti pirmyn ir su vis didėjančiu solidarumo jausmu“.

Beveik visos pasaulio tautos sutiko su Paryžiaus susitarimais, kuriuose buvo numatyti konkretūs aplinkosaugos tikslai ir finansiniai įsipareigojimai. (Tuomet JAV prezidentas Barackas Obama 2016 m. pasirašė dokumentą, kuriuo JAV įsipareigojo laikytis šio susitarimo, tačiau 2017 m. JAV prezidentas Donaldas Trumpas pareiškė, kad Jungtinės Valstijos NEPRIIMA priimtų Paryžiaus susitarimų. Tai sukėlė tarptautinį pasipiktinimą ir padėjo JAV izoliuoti nuo Europos ir daugelio kitų pasaulio dalių.) Popiežius Pranciškus vėliau pareiškė, kad žmonija „pražus“, jei neįvykdys jo siūlomų su klimatu susijusių pokyčių.

Nors niekas nenori kvėpuoti užterštu oru, badauti, skursti, būti nykstančiame ore ir pan., ar žmonių pastangos pasiekti Jungtinių Tautų 2030 m. darbotvarkės ir (arba) Paryžiaus susitarimų tikslus išspręs žmonijos problemas?

Jungtinių Tautų pasiekimai

Jungtinės Tautos buvo suformuotos ir įkurtos 1945 m. spalio 24 d., po Antrojo pasaulinio karo, siekiant užkirsti kelią kitam panašiam konfliktui ir skatinti taiką pasaulyje. Įkūrimo metu JT turėjo 51 valstybę narę; dabar jų yra 193.

Nuo Jungtinių Tautų įkūrimo visame pasaulyje įvyko šimtai, jei ne tūkstančiai konfliktų, tačiau dar nepatyrėme to, ką būtų galima pavadinti Trečiuoju pasauliniu karu.

Kai kurie mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas, kokį teigia skatinančios Jungtinės Tautos, kartu su tarpreligine ir ekumenine darbotvarke, kurią bando skatinti popiežius Leonas XIV ir daugelis kitų religinių lyderių, atneš taiką ir klestėjimą.

Tačiau Jungtinėms Tautoms iki šiol nepavyko to pasiekti. Be daugybės ginkluotų konfliktų nuo Jungtinių Tautų įkūrimo, milijonai žmonių badauja, yra pabėgėliai ir (arba) gyvena beviltiškoje skurde.

Prieš kelis dešimtmečius Jungtinės Tautos ėmėsi įgyvendinti savo Tūkstantmečio *vystymosi tikslai Ji* turėjo aštuonis „vystymosi tikslus“, tačiau tai nepavyko pasiekti net ir pačios JT teigimu. Todėl 2015 m. buvo priimti vadinamieji „17 darnaus vystymosi tikslų“. Vieni juos vertina optimistiškai, kiti – utopine fantazija.

Kalbant apie utopiją, 2016 m. gegužės 6 d. tuometinis popiežius Pranciškus pareiškė, kad svajoja apie humanišką Europos utopiją, kurią jo bažnyčia galėtų padėti šiam žemynui pasiekti. Tačiau ši popiežiaus svajonė virs košmaru (plg. Apreiškimo 18).

Galbūt bus ir šio tokio bendradarbiavimo bei sėkmės, bet...

Merriam Websterio žodynas teigia, kad utopija yra „įsivaizduojama vieta, kurioje valdžia, įstatymai ir socialinės sąlygos yra tobulos“. Biblija moko, kad žmonija negali išspręsti savo problemų pati:

²³ Viešpatie, žinau, kad ne žmogaus valioje slypi jo kelias; ne žmogus gali pats vairuoti ir vesti savo žingsnius. (Jeremijo 10:23, nebent nurodyta kitaip)

Biblija moko, kad tarptautinis bendradarbiavimas žlugs:

¹⁶Jų keliuose – sunaikinimas ir vargas;¹⁷Ir taikos kelio jie nepažino.¹⁸Prieš jų akis nematyti jokios Dievo baimės. (Romiečiams 3:16-18)

Vis dėlto daugelis žmonių siekia įgyvendinti savo utopinės visuomenės viziją ir kartais net bando į tai įtraukti religiją. Tačiau beveik niekas nenori eiti vienintelio tikrojo Dievo keliais. Ne tai, kad nebus jokios pažangos

siekiant Jungtinių Tautų ar Vatikano tikslų. Bus tam tikrų (ir daugelis tikslų yra geri), taip pat ir tam tikrų nesėkmių.

Iš tikrųjų, ir tikriausiai po didžiulio konflikto, bus susitarta ir patvirtinta savotiška tarptautinė taikos sutartis (Danieliaus 9:27). Kai tai įvyks, daugelis klaidingai manys, kad žmonija sukurs taikesnę ir utopiškesnę visuomenę.

Daugelis pasiduos tokiai tarptautinei „utopinei pažangai“ (plg. Ezechielio 13:10), taip pat įvairiems ženklams ir stebuklams (2 Tesalonikiečiams 2:9–12). Tačiau Biblijoje sakoma, kad tokia taika netrunka ilgai (Danieliaus 9:27; 11:31–44), nepaisant to, ką gali teigti vadovai (1 Tesalonikiečiams 5:3; Izaijo 59:8).

Mintis, kad be Jėzaus (plg. Jn 15, 5; Mato 24, 21–22) žmonija gali sukurti utopiją šiame „dabartiniame piktame amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1, 3–10).

Jei žmonija pati savaime yra visiškai nepajėgi iš tikrųjų įgyvendinti utopijos, ar įmanoma kokia nors utopija?

Taip.

Dievo karalystė padarys šią planetą, o vėliau ir visą amžinybę, fantastiškai geresnę.

2. Kokią Evangeliją skelbė Jėzus?

Biblija moko, kad utopinė visuomenė, vadinama Dievo Karalyste, pakeis žmonių valdžias (Danieliaus 2:44; Apreiškimo 11:15; 19:1–21).

Kai Jėzus pradėjo savo viešąją tarnystę, Jis pradėjo skelbti Dievo **karalystės evangeliją Štai** ką pranešė Markas:

¹⁴Jonui įkalinus, Jėzus atėjo į Galilėją ir skelbė Dievo karalystės Evangeliją,¹⁵ir sakydamas: „Atėjo laikas, prisiartino Dievo karalystė. Atgailaukite ir tikėkite Evangeliją“ (Mk 1, 14–15).

Žodis „evangelija“ kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruoto kaip *euangelionas* ir reiškia „gera žinia“ arba „gera žinia“. Naujajame Testamente angliškas žodis „karalystė“, susijęs su Dievo karalyste, NKJV vertime minimas maždaug 149 kartus, o Biblijoje – 151 kartą. *Douay Rheims Biblija* Jis kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruoto kaip karalystė kuris reiškia karališkąją valdžią arba karalystę.

Žmonių karalystės, kaip ir Dievo karalystė, turi karalių (Apreiškimo 17:14), jos apima geografinę teritoriją (Apreiškimo 11:15), jos turi taisykles (Izaijo 2:3-4; 30:9) ir jos turi pavaldinius (Luko 13:29).

Štai pirmasis viešas Jėzaus mokymas, kurį užrašė Matas:

²³Ir Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas jų sinagogose ir skelbdamas karalystės Evangeliją (Mato 4:23).

Matas taip pat užrašė:

³⁵Tada Jėzus vaikščiojo po visus miestus ir kaimus, mokydamas jų sinagogose ir skelbdamas karalystės Evangeliją (Mato 9:35).

Naujasis Testamentas rodo, kad Jėzus karaliaus amžinai:

³³Ir jis karaliaus Jokūbo namams per amžius, ir jo karalystei nebus galo (Lk 1, 33).

Lukas rašo, kad Jėzus buvo siųstas skelbti Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, ko mokė Jėzus:

⁴³Jis jiems tarė: „Aš turiu skelbti Dievo karalystę ir kitiems miestams, nes tam esu siųstas“ (Lk 4, 43).

Ar kada nors girdėjote tai pamokslaujant? Ar kada nors suvokėte, kad Jėzus buvo siųstas skelbti Dievo Karalystę?

Lukas taip pat rašo, kad Jėzus Padarė Eikite ir skelbkite Dievo karalystę:

¹⁰Apaštalai sugrįžę papasakojo Jam visa, ką buvo nuveikę. Tada Jis pasiėmė juos ir nuėjo nuošaliai į negyvenamą vietą, esančią netoli Betsaidos miesto.¹¹Minios, tai sužinojusios, nusekė paskui Jį, ir Jis jas priėmė, ir kalbėjo joms apie Dievo karalystę (Lk 9, 10–11).

Jėzus mokė, kad Dievo karalystė turėtų būti svarbiausias prioritetas tiems, kurie Jį seka:

³³Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo (Mato 6:33).

³¹Verčiau ieškokite Dievo karalystės, ir visa tai bus jums pridėta.³²Nebijok, mažoji kaimene, nes jūsų Tėvas panorėjo duoti jums karalystę (Lk 12, 31–32).

Krikščionys PIRMIAUSIA turi IEŠKOTI Dievo karalystės. Jie tai daro gyvendami taip, kaip Kristus norėtų, ir laukdami Jo sugrįžimo bei karalystės. Vis dėlto dauguma tų, kurie išpažįsta Kristų, ne tik neieškok Dievo karalystės, bet ir net nežino, kas ji yra. Daugelis taip pat klaidingai mano, kad Dievas iš krikščionių tikisi dalyvauti pasaulietinėje politikoje. Nesuprasdami Dievo karalystės, jie ne...

gyventi dabar taip, kaip turėtų, arba suprasti, kodėl žmonija tokia ydinga.

Taip pat atkreipkite dėmesį, kad karalystė bus atiduota mažajai kaimenei (plg. Romiečiams 11, 5). Norint būti tikrosios mažosios kaimenės dalimi, reikia nuolankumo.

Dievo karalystė dar ne įkurta Žemėje

Jėzus mokė, kad Jo pasekėjai turėtų melstis, kad ateitų karalystė, todėl jie jos dar neturi:

⁹Tėve mūsų, kuris esi danguje! Šventas tebūnie Tavo vardas. 10 Teateinie Tavo karalystė. Tebūnie Tavo valia (Mato 6:9-10).

Jėzus išsiuntė savo mokinius skelbti Dievo karalystę:

¹Tada Jis susišaukė dvylika savo mokinių ir suteikė jiems galią bei valdžią visiems demonams ir gydyti ligas.²Jis siuntė juos skelbti Dievo karalystės (Lk 9, 1–2).

Jėzus mokė, kad vien Jo buvimas nebuvo karalystė, nes karalystė tuo metu dar nebuvo įkurta Žemėje, todėl Jis tuo metu neišvarinėjo demonų savo vardu:

²⁸Bet jeigu Aš išvarau demonus Dievo Dvasia, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė (Mato 12:28).

Tikroji karalystė yra ateityje – ne dabar, kaip rodo Morkus:

⁴⁷Ir jeigu tavo akis tave skatina nusidėti, išlupk ją. Geriau tau vienakiui įeiti į Dievo karalystę, negu su abiem akimis būti išmestam... (Mk 9, 47).

²³Jėzus apsidairė ir tarė savo mokiniams: „Kaip sunkiai turtingieji įeis į Dievo karalystę!“²⁴Mokiniai stebėjosi Jo žodžiais. Bet Jėzus vėl jiems atsakė: „Vaikai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, patekti į Dievo karalystę!“²⁵Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos skylutę, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę“ (Mk 10, 23–25).

²⁵Iš tiesų sakau jums: aš nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje“ (Mk 14, 25).

⁴³Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės atėjimo ir įsidrąsino... (Mk 15, 43).

Jėzus mokė, kad karalystė dabar nėra šio pasaulio dalis:

³⁶Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet dabar mano karalystė ne iš čia“ (Jn 18, 36).

Jėzus mokė, kad karalystė ateis po to, kai Jis sugrįš kaip Karalius:

³¹„Kai Žmogaus Sūnus ateis savo šlovėje ir kartu su juo visi šventieji angelai, tada jis atsisės savo šlovės soste.³²Visos tautos bus surinktos Jo akivaizdoje, ir Jis jas atskirs vieną nuo kitos, kaip piemu atskiria avis nuo ožių.³³Ir Jis pastatys avis dešinėje, o ožius kairėje.³⁴Tada Karalius tars tiems, kurie bus jo dešinėje: „Ateikite, mano Tėvo palaiminti, paveldėkite karalystę, paruoštą jums nuo pasaulio sukūrimo“ (Mato 25:31–34).

Kadangi Dievo karalystės čia nėra, tikros utopijos nematysime, kol ji nebus įkurta. Kadangi dauguma nesupranta Dievo karalystės, jie nesupranta, kaip veikia Jo mylinti vyriausybė.

Dievo karalystė neateis, „kol nejis pagonių visuma“ (Romiečiams 11:25) – ir tai dar neįvyko.

Kokia, pasak Jėzaus, yra karalystė?

Jėzus pateikė keletą paaiškinimų apie tai, kokia yra Dievo Karalystė:

²⁶Ir Jis tarė: „Su Dievo karalystė yra kaip su žmogumi, beriančio sėklą į žemę,²⁷ir miegotų naktį, ir keltųsi dieną, ir sėkla dygtų bei augtų, jam pačiam nežinant kaip.²⁸Žemė pati duoda derlių: pirmiausia želmenį, paskui gūžę, o po to pilną javą gūžėje.²⁹Bet javams nokstant, jis tuoju pat paleidžia pjautuvą, nes atėjo pjūtis“ (Mk 4, 26–29).

¹⁸Tada Jis tarė: „Su kuo panaši Dievo karalystė? Su kuo ją palyginsiu?“¹⁹Ji kaip garstyčios grūdelis, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo sode; ir jis užaugo, tapo dideliu medžiu, ir padangių paukščiai susisuko lizdus jo šakose.“²⁰Ir vėl Jis tarė: „Su kuo palyginsiu Dievo karalystę?“²¹„Jis kaip raugas, kurį moteris ėmė ir įmaišė trijuose saikuose miltų, ir viskas įrūgo“ (Lk 13, 18–21).

Šie palyginimai rodo, kad iš pradžių Dievo karalystė yra gana maža, bet taps didelė – galiausiai ji apims begalinę visatą.

Lukas taip pat užrašė:

²⁹Ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų ir susės Dievo karalystėje (Lk 13, 29).

Taigi, Dievo karalystėje bus žmonių iš viso pasaulio. Ji neapsiribos tik tais, kurie yra izraelitų kilmės ar priklauso konkrečioms etninėms grupėms. Šioje karalystėje sėdės žmonės iš viso pasaulio.

Luko 17 ir Karalystė

Luko 17:20–21 kai kuriuos glumina. Tačiau prieš tai atkreipkime dėmesį, kad žmonės iš tikrųjų valgys Dievo karalystėje:

¹⁵„Palaimintas, kas valgys duoną Dievo karalystėje!“ (Luko 14:15).

Kadangi žmonės (ateityje) valgys Dievo karalystėje, tai nėra tiesiog kažkas, kas dabar atidėta jų širdyse, nepaisant Luko 17:21 vertimo klaidų / nesusipratimų, kurie rodo ką kita.

Moffatto vertimas iš Luko 17:20-21 gali padėti kai kuriems suprasti:

²⁰Kai fariziejai paklausė Jo, kada ateis Dievo karalystė, Jis atsakė jiems: „Dievo karalystė neateina pastebimai.²¹ Jie nesakys: „Štai ji čia!“ Arba: „Štai ji ten!“ Nes štai Dievo karalystė stovi tarp jūsų“ (Luko 17:20–21, AFV; taip pat žr. NASB ir ESV vertimus)

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus kalbėjo neatsivertusiems, kūniškiems ir veidmainiškiems fariziejams. Jėzus „jiems atsakė“ – būtent fariziejai uždavė Jėzui klausimą. Jie atsisakė Jį atpažinti.

Ar jie buvo BAŽNYČIOJE? Ne!

Jėzus taip pat nekalbėjo apie netrukus įkuriamą bažnyčią. Jis taip pat nekalbėjo apie proto ar širdies jausmus.

Jėzus kalbėjo apie savo KARALYSTĘ! Fariziejai Jo neklausė apie bažnyčią. Jie nieko nežinojo apie jokią netrukus įkurtą Naujojo Testamento bažnyčią. Jie neklausė apie kokį nors gražų jausmą.

Jei kas nors mano, kad Dievo karalystė yra BAŽNYČIA – o Dievo karalystė buvo fariziejų „viduje“ – ar BAŽNYČIA buvo fariziejų viduje? Akivaizdu, kad ne!

Tokia išvada gana absurdiška, ar ne? Nors kai kurie protestantų vertimai dalį Luko 17:21 verčia kaip „Dievo karalystė yra jumoje“ (NKJV/KJV), net Romos katalikų vertimai Naujoji *Jeruzalės Biblija Teisingai* išverčiama taip: „Dievo karalystė yra tarp jūsų“.

Jėzus buvo vienas iš fariziejų, vienas jų tarpe – Jis turėjo tapti tos Karalystės Karaliumi. Fariziejai manė, kad laukia Dievo Karalystės. Tačiau jie tai neteisingai suprato. Jėzus paaiškino, kad tai nebus vietinė ar ribota Karalystė, skirta tik žydams, kaip jie, regis, manė (ir bažnyčia, kaip kai kurie dabar tiki). Dievo Karalystė nebus tik viena iš daugelio žmonių ir matomų karalysčių, į kurias žmonės galėtų parodyti ar pamatyti ir pasakyti: „Tai ji, čia“ arba „ten yra Karalystė, ten“.

Pats Jėzus gimė būti tos Karalystės KARALIUMI, kaip Jis aiškiai pasakė Pilotui (Jono 18:36-37). Supraskite, kad Biblijoje terminai „karalius“ ir „karalystė“ dažnai vartojami kaip sinonimai (pvz., Danieliaus 7:17-18,23). Būsimos Dievo Karalystės KARALIUS tada ir ten stovėjo šalia fariziejų. Tačiau jie nepripažino Jo kaip savo karaliaus (Jono 19:21). Kai Jis sugrįš, pasaulis Jį atmes (Apreiškimas 19:19).

Šiose Luko 17 eilutėse Jėzus aprašė savo antrąjį atėjimą, kai Dievo karalystė valdys VISĄ ŽEMĘ (naudojant Moffatt vertimą):

²²Savo mokiniams jis tarė: „Ateis dienos, kai veltui ilgėsite bent vienos Žmogaus Sūnaus dienos.²³Vyrai sakys: „Štai jis čia!“ „Štai jis ten!“ Bet neikite ir nebėkite jų vydamiesi,²⁴Kaip žaibas blyksteli nuo vienos dangaus pusės iki kitos, taip Žmogaus Sūnus bus savo dieną.²⁵Bet pirmiausia jis turės ištvirti dideles kančias ir būti dabartinės kartos atmetas. (Lk 17, 22–25)

Jėzus kalbėjo apie blyksnius žaibus, kaip ir Mato 24:27-31, aprašydamas savo antrąjį atėjimą VALDYTI visą pasaulį. Jėzus nesako, kad Jo žmonės negalės Jo matyti, kai Jis sugrįš – jie matys (plg. Apm 1, 11).

Vis dėlto dauguma žmonių nepripažins Jo kaip savo KARALIAUS (Apreiškimo 11:15) ir kovos prieš Jį (Apreiškimo 19:19)! Daugelis manys, kad Jėzus atstovauja Antikristui. Jėzus nesakė, kad Dievo Karalystė yra tuose fariziejuose – Jis kitur jiems pasakė, kad jie nebus Karalystėje dėl savo veidmainystės (Mato 23:13-14). Jėzus taip pat nesakė, kad Bažnyčia bus Karalystė.

Dievo karalystė yra tai, į ką žmonės vieną dieną galės įeiti – kaip teisiųjų prisikėlimo metu! Tačiau net Abraomas ir kiti patriarchai dar ten nėra (plg. Hebrajams 11:13-40).

Mokiniai tuo metu žinojo, kad Dievo karalystė nėra jų viduje asmeniškai ir kad ji turi pasirodyti, kaip parodyta toliau, po Luko 17:21:

¹¹Tai išgirdęs, Jėzus pasakė dar vieną palyginimą, nes buvo arti Jeruzalės ir žmonės manė, kad Dievo karalystė tuojau pasirodys (Lk 19, 11).

Karalystė aiškiai buvo ateityje

Kaip žinoti, ar Karalystė arti? Atsakydamas į šį klausimą, Jėzus išvardijo pranašysčių įvykius (Luko 21:8-28) ir tada mokė:

²⁹Pažvelk į figmedį ir visus medžius.³⁰Kai jie jau pumpuruoja, jūs patys matote ir žinote, kad vasara jau arti.³¹Taigi, tu taip pat, **Kai matysite tai vykstant, žinokite, kad arti yra Dievo karalystė** (Luko 21:29–31).

Jėzus norėjo, kad Jo žmonės sektų pranašysčių įvykiais, norėdami sužinoti, kada ateis Karalystė. Jėzus kitur mokė Savo žmones stebėti ir atkreipti dėmesį į pranašystes (Luko 21:36; Morkaus 13:33-37). Nepaisant Jėzaus žodžių, daugelis nemano, kad stebi su pranašystėmis susijusius pasaulio įvykius.

Luko 22 ir 23 skyriuose Jėzus vėl parodė, kad Dievo karalystė bus įvykdyta ateityje, kai Jis mokė:

¹⁵„Su karščiu troškau valgyti su jumis šią Paschą prieš savo kančią,¹⁶Nes sakau jums: daugiau jos nebevalgysiu, kol ji išsipildys

Dievo karalystėje“.¹⁷Tada Jis paėmė taurę, padėkojo ir tarė: „Imkite ir pasidalykite.“¹⁸Nes sakau jums: nebegersiu vynmedžio vaisiaus, kol neateis Dievo karalystė“ (Lk 22, 15–18).

³⁹Bet vienas iš tų piktadarių, kurie buvo kartu su juo nukryžiuoti, piktžodžiavo jam ir tarė: „Jei tu esi Mesijas, išgelbėk save ir išgelbėk ir mus!“⁴⁰Ir jo draugas sudraudė jį, sakydamas: „Ar tu net Dievo nebijai? Juk ir tu esi pasmerktas kartu su juo.“⁴¹Ir mes teisingai darome, nes esame to verti, nes mums atlyginama pagal mūsų darbus, bet šis nepadarė nieko blogo.“⁴²Ir jis tarė Jėzui: „Viešpatie, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę“.⁴³Bet Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje“ (Luko 23:39–43).

Dievo karalystė neatėjo iš karto po Jėzaus mirties, kaip mums rodo ir Morkus, ir Lukas:

⁴³Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės atėjimo ir įsidrąsino... (Mk 15, 43).

⁵¹Jis buvo iš Arimatėjos, žydų miesto, ir pats laukė Dievo karalystės (Lk 23, 51).

Būtent po prisikėlimo (1 Korintiečiams 15:50-55) krikščionys atgims, kad įžengtų į Dievo Karalystę, kaip rašo Jonas:

³Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės.“⁴Nikodemas Jam tarė: „Kaip gali žmogus gimti, būdamas senas? Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir gimti?“⁵Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę“ (Jn 3, 3–5).

Tik Dievo žmonės išvys galutinę po tūkstantmetinę Dievo Karalystę.

Dabar prašome dar labiau suprasti, kad po prisikėlimo Jėzus vėl mokė apie Dievo Karalystę:

³Jis taip pat ir po savo kančios daugeliu nepaneigiamų įrodymų parodė esąs gyvas, keturiasdešimt dienų jiems pasirodydamas ir kalbėdamas apie Dievo karalystės dalykus (Apd 1, 3).

Pirmasis ir paskutinis Jėzaus pamokslai buvo apie Dievo Karalystę! Jėzus atėjo kaip pasiuntinys mokyti apie tą Karalystę.

Jėzus taip pat liepė apaštalui Jonui parašyti apie tūkstantmetę Dievo karalystę, kuri bus žemėje. Atkreipkite dėmesį, ką Jis liepė Jonui parašyti:

⁴Mačiau sielas tų, kurie buvo nukirsdinti už Jėzaus liudijimą ir už Dievo žodį, kurie negarbino žvėries nei jo atvaizdo ir neėmė jo ženkle ant savo kaktos ar ant rankų. Jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimas 20:4).

Ankstyvieji krikščionys mokė, kad tūkstantmetė Dievo karalystė bus žemėje ir pakeis pasaulio vyriausybes, kaip moko Biblija (plg. Apreiškimo 5:10, 11:15).

Jei Dievo karalystė tokia svarbi, kodėl dauguma apie ją mažai girdėjo?

Iš dalies todėl, kad Jėzus tai pavadino paslaptimi:

¹¹Ir jis jiems tarė: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, o tiems, kurie yra lauke, viskas sakoma palyginimais“ (Mk 4, 11).

Net ir šiandien tikroji Dievo karalystė daugumai yra paslaptis, kaip ir didelė dalis Dievo plano (taip pat žr. mūsų nemokamą knygą internete adresu www.ccog.org pavadintas: [DIEVO PLANO PASLAPTIS Kodėl Dievas ką nors sukūrė? Kodėl Dievas sukūrė tave?](http://www.ccog.org)).

Taip pat apsvarstykite, kad Jėzus pasakė, jog (amžiaus) pabaiga ateis (greitai) PO to, kai karalystės Evangelija bus paskelbta visame pasaulyje kaip LIUDYTOJAS:

¹⁴Ir ši karalystės evangelija bus paskelbta visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas (Mato 24:14).

Skelbti Dievo karalystės Evangeliją yra svarbu ir tai turi būti padaryta šiais **paskutiniais laikais**. Tai „gera žinia“, nes ji suteikia tikrą viltį žmonijos bėdoms, nepaisant to, ko mokyty politiniai lyderiai.

Jei atsižvelgsite į Jėzaus žodžius, turėtų būti aišku, kad tikroji krikščionių bažnyčia dabar turėtų skelbti tą karalystės evangeliją. Tai turėtų būti svarbiausias Bažnyčios prioritetas. Ir norint tai padaryti tinkamai, reikėtų naudoti kelias kalbas. Štai ką daro Tęsinys Dievo Bažnyčia stengiasi tai daryti. Ir todėl ši brošiūra buvo išversta į daugybę kalbų.

Jėzus mokė, kad dauguma NEPRIIMS Jo kelio:

¹³„Ieikite pro siaurus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias veda į pražūtį, ir daug yra juo einančių.¹⁴Nes ankšti vartai ir sunkus kelias veda į gyvenimą, ir mažai kas jį randa. (Mato 7:13-14)

Dievo karalystės Evangelija veda į gyvenimą!

Galbūt įdomu pastebėti, kad nors dauguma save krikščionimis vadinančių žmonių, regis, nesupranta, jog Kristus daugiausia dėmesio skyrė Dievo Karalystės Evangelijos skelbimui, pasaulietiniai teologai ir istorikai dažnai suprato, kad būtent to ir moko Biblija.

Vis dėlto pats Jėzus tikėjosi, kad jo mokiniai mokys Dievo Karalystės Evangelijos (Luko 9:2, 60). Kadangi būsimoji karalystė bus pagrįsta Dievo įstatymais, ji atneš taiką ir klestėjimą, o šių įstatymų laikymasis šiame amžiuje veda į tikrąją taiką (Psalmių 119:165, 172; Efeziečiams 2:15).

Ir ši geroji karalystės naujiena buvo žinoma Senojo Testamento raštuose.

3. Ar Karalystė buvo žinoma Senajame Testamente?

Pirmasis ir paskutinis užfiksuotas Jėzaus pamokslas buvo apie Dievo karalystės Evangelijos skelbimą (Morkaus 1:14–15; Apaštalų darbų 1:3).

Dievo karalystė yra tai, apie ką Jėzaus laikų žydai turėjo kažką žinoti, kaip buvo minima jų raštuose, kuriuos dabar vadiname Senuoju Testamentu.

Danielius mokė apie Karalystę

Pranašas Danielius rašė:

⁴⁰O ketvirtoji karalystė bus stipri kaip geležis, nes geležis viską sudaužo ir sudaužo; ir kaip geležis traiško, taip ir ši karalystė sudaužys ir sutriuškins visas kitas.⁴¹Kadangi matei pėdas ir pirštus, iš dalies iš puodžiaus molio, iš dalies iš geležies, tai reiškia, kad karalystė bus padalinta; tačiau geležies stiprybė bus joje, kaip matei geležį, sumaišytą su keraminiu moliu.⁴²Ir kadangi kojų pirštai buvo iš dalies geležiniai, iš dalies moliniai, tai karalystė bus iš dalies stipri, iš dalies trapi.⁴³Kaip matei geležį, sumaišytą su keraminiu moliu, jie susimaišys su žmonių sėkla; bet jie nesulips vienas su kitu, lygiai kaip geležis nesimaišo su moliu.⁴⁴Ir tų karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta; ir karalystė nebus palikta kitai tautai; ji sutriuškins ir sunaikins visas anas karalystes, o pati stovės amžinai (Danieliaus 2:40-44).

¹⁸Bet Aukščiausiojo šventieji gaus karalystę ir valdys ją amžinai, per amžių amžius“ (Danieliaus 7:18).

²¹„Aš stebėjau; tas pats ragas kariavo su šventaisiais ir nugalėjo juos,²²kol atėjo Senasis ir nebuvo priimtas teismas Aukščiausiojo šventųjų naudai, ir atėjo laikas šventiesiems paveldėti karalystę. (Danieliaus 7:21-22)

Iš Danieliaus sužinome, kad ateis laikas, kai Dievo karalystė sunaikins šio pasaulio karalystes ir gyvuos amžinai. Taip pat sužinome, kad šventieji turės savo dalį priimant šią karalystę.

Daugelis Danieliaus pranašysčių dalių skirtos mūsų laikams, XXI a.^{šv.} amžiuje.

Atkreipkite dėmesį į keletą ištraukų iš Naujojo Testamento:

¹²„Dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet gaus valdžią vienai valandai kaip karaliai kartu su žvėrimi.¹³Šitie yra vienos minties ir atiduos savo galią bei valdžią žvėriui.¹⁴Šitie kovos su Avinėliu, ir Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius; ir tie, kurie yra su Juo, yra pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji“ (Apreiškimas 17:12–14).

Taigi, tiek Senajame, tiek Naujajame Testamente matome koncepciją, kad bus paskutiniųjų laikų žemiškoji karalystė, susidedanti iš dešimties dalių, ir kad Dievas ją sunaikins ir įkurs savo karalystę.

Izaijas mokė apie Karalystę

Dievas įkvėpė Izaiją parašyti apie pirmąją Dievo karalystės dalį, tūkstantmetį valdymą, vadinamą tūkstantmečiu, taip:

¹Iš Jesės kamieno išdygs atžala, iš jo šaknų išaugs atžala.²Ant jo ilsėsies Viešpaties Dvasia: išminties ir supratimo Dvasia, patarimo ir galybės Dvasia, pažinimo ir Viešpaties baimės Dvasia.

³Jo džiaugsmas yra Viešpaties baimėje. Jis neteis pagal savo akis ir nespręs pagal savo ausis.⁴Bet teisingai Jis teis vargšus ir spręs nešališkai,

dėl romiųjų žemėje; Jis sutriuškins žemę savo burnos lazda ir savo lūpų alsavimu nužudys nedorėlius.⁵Teisumas bus Jo strėnų diržas, o ištikimybė – Jo juosmens diržas.

⁶„Vilkas gyvens su avinėliu, leopardas gulės su ožiuku, veršis, jaunas liūtas ir penimas avinėlis bus kartu, o mažas vaikas juos ves.“⁷Karvė ir lokys ganysis, jų jaunikliai gulės kartu, o liūtas ės šiaudus kaip jautis.⁸Žindantis kūdikis žais prie kobros olos, o nujunkytas kūdikis įkiš ranką į angies guolį.⁹Jie nekenks ir

nesunaikins mano šventajame kalne, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo kaip jūra pilna vandenų.

¹⁰„Tą dieną atsiras Jesės šaknis, kuris stos kaip vėliava tautoms; nes pagonyms jo ieškos, ir jo poilsio vieta bus šlovinga“ (Izaijo 11:1-10).

Aš tai vadinau pirmąja Dievo karalystės dalimi arba pirmuoju etapu, nes tai yra laikas, kai ji bus fizinė (prieš laiką, kai šventasis miestas, Naujoji Jeruzalė, nusileis iš dangaus, Apreiškimo 21) ir truks tūkstantį metų. Izaijas patvirtino fizinį šio etapo aspektą, kai tęsė:

¹¹Tą dieną Viešpats vėl pakels savo ranką, kad susigrąžintų savo tautos likutį iš Asirijos ir Egipto, Patroso ir Kušo, Elamo ir Šinaro, Hamato ir jūros salų.

¹²Jis iškels vėliavą tautoms, surinks Izraelio išsklaidytuosius ir Judo išsklaidytuosius surinks iš keturių žemės kampelių.¹³Efraimo pavydas išnyks, Judo priešininkai bus sunaikinti. Efraimas nebepavydės Judui, ir Judas nebepriekabiaus prie Efraimo.¹⁴Bet jie puls filistinus vakarų link, kartu apiplėš rytų gyventojus, užkels ranką prieš Edomą ir Moabą, o amonitai jiems paklus.¹⁵Viešpats visiškai sunaikins Egipto jūros liežuvį; savo galingu vėju Jis pakels savo kumštį virš upės, sudaužys ją į septynias upes ir perves žmones sausais batais.¹⁶Bus kelias Jo tautos likučiui, kuris bus likęs iš Asirijos, kaip buvo Izraeliui tą dieną, kai Jis išėjo iš Egipto žemės. (Izaijo 11:11-16)

Izaijas taip pat buvo įkvėptas parašyti:

²Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas bus tvirtai pastatytas ant kalnų viršūnės, išaukštintas aukščiau už kalvas, ir visos tautos plūs į jį.³Daugelis žmonių ateis ir sakys: „Eikime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus! Jis mokys mus savo kelių, ir mes vaikščiosime Jo takais“. **Nes iš Siono išeis įstatymas Ir Viešpaties žodis iš Jeruzalės.**⁴Jis teis tautas ir sudraus daugelį tautų. Jie perkals savo kardus į arklius, o ietis – į genėjimo kablius. **Tauta nebekels kalavijo prieš tautą, ir jie nebesimokys daugiau karo....**¹¹Išdidūs žmonių žvilgsniai bus pažeminti, žmonių puikybė

bus palaužta, ir tą dieną tik Viešpats bus išaukštintas. (Izaijo 2:2-4, 11)

Taigi, tai bus utopinis taikos laikas žemėje. Galiausiai tai truks amžinai, valdant Jėzui. Remiantis įvairiais Šventojo Rašto eilėmis (Psalmių 90:4; 92:1; Izaijo 2:11; Ozėjo 6:2), žydų Talmudas moko, kad tai truks 1000 metų (Babilonijos Talmudas: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Izaijas buvo įkvėptas parašyti ir šiuos žodžius:

⁶Nes mums gimė kūdikis, mums duotas Sūnus; ir valdžia bus ant Jo pečių. Ir Jo vardas bus vadinamas Nuostabasis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis.⁷Jo viešpatavimui ir taikai nebus galo Dovydo soste ir Jo karalystėje, kad ją sutvarkytų ir įtvirtintų teismu ir teisingumu nuo to laiko ir per amžius. Kareivijų Viešpaties uolumas tai įvykdys. (Izaijo 9:6-7)

Atkreipkite dėmesį, kad Izaijas pasakė, jog Jėzus ateis ir įkurs karalystę su vyriausybe. Nors daugelis tų, kurie išpažįsta Kristų, cituoja šią ištrauką, ypač kiekvienų metų gruodį, jie linkę nepaisyti to, kad joje pranašaujama daugiau nei tik tai, kad Jėzus gims. Biblijoje rodoma, kad Dievo Karalystė turi vyriausybę su įstatymais pavaldiniams ir kad Jėzus bus jos karalius. Izaijas, Danielius ir kiti tai pranašavo.

Dievo įstatymai yra meilės kelias (Mato 22:37-40; Jono 15:10), ir Dievo karalystė bus valdoma remiantis šiais įstatymais. Todėl Dievo karalystė, nepaisant to, kiek daug žmonių pasaulyje į ją žiūri, bus pagrįsta meile.

Psalmės ir kita

Dievas įkvėpė rašyti apie ateinančią Dievo Karalystę ne tik Danielių ir Izaiją.

Ezechielis buvo įkvėptas parašyti, kad tie, kurie visit gentys Izraelio (ne tik žydų), kurie buvo išsklaidyti Didžiojo suspaudimo metu, bus surinkti tūkstantmetėje karalystėje:

¹⁷Todėl sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš surinksiu jus iš tautų, surinksiu jus iš šalių, kuriose buvote išsklaidyti, ir duosiu jums Izraelio žemę'.¹⁸Ir jie ten nueis ir pašalins iš ten visus jo

bjaurumus ir visus jo bjaurumus.¹⁹Tada duosiu jiems vieną širdį ir įdėsiu į juos naują dvasią, išimsiu iš jų kūno akmeninę širdį ir duosiu jiems kūno širdį.²⁰kad jie vaikščiotų pagal mano įstatus, laikytųsi mano įsakymų ir juos vykdytų; ir jie bus mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas.²¹O tiems, kurių širdys seka jų bjaurybų ir bjaurybų troškimu, Aš atlyginsiu jų darbus ant jų pačių galvų“, – sako Viešpats Dievas. (Ezechielio 11:17-21)

Izraelio genčių palikuonys nebebus išsklaidyti, bet paklus Dievo įstatams ir nustos valgyti bjaurius dalykus (Kunigų 11; Pakartoto Įstatymo 14).

Atkreipkite dėmesį į štai ką Psalmėse apie gerąją naujieną apie Dievo karalystę:

²⁷Visi pasaulio pakraščiai atsimins ir sugrįš į Viešpatį, ir visos tautų šeimos lenksis prieš Tave.²⁸Nes Viešpaties yra karalystė, ir Jis valdo tautas. (Psalmyno 22:27-28)

⁶Tavo sostas, Dieve, amžinas ir amžinas; teisingumo skeptras – Tavo karalystės skeptras. (Psalmyno 45:6)

¹Giedokite Viešpačiui naują giesmę! Giedokite Viešpačiui, visa žemė!²Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Jo vardą, skelbkite gerąją naujieną apie Jo išgelbėjimą diena iš dienos.³Skelbkite Jo šlovę tarp tautų, Jo stebuklus tarp visų tautų. (Psalmyno 96:1-3; taip pat plg. 1 Metraščių 16:23-24)

¹⁰Visi Tavo kūriniai šlovins Tave, Viešpatie, ir Tavo šventieji šlovins Tave.¹¹Jie kalbės apie Tavo karalystės šlovę ir kalbės apie Tavo galią,¹²kad paskelbtų žmonių sūnums Jo galingus darbus ir Jo karalystės šlovės didybę.¹³Tavo karalystė yra amžina karalystė, ir Tavo valdžia tveria per visas kartas. (Psalmyno 145:10-13)

Įvairūs Senojo Testamento rašytojai taip pat rašė apie karalystės aspektus (pvz., Ezechielio 20:33; Abdijo 21; Michėjo 4:7).

Taigi, kai Jėzus pradėjo mokyti Dievo Karalystės Evangelijos, Jo artimiausi klausytojai buvo šiek tiek susipažinę su pagrindine koncepcija.

4. Ar apaštalai mokė Karalystės Evangelijos?

Nors daugelis elgiasi taip, lyg evangelija tėra geroji naujiena apie Jėzaus asmenį, iš tikrųjų Jėzaus pasekėjai mokė Dievo karalystės evangelijos. Tai yra žinia, kurią atnešė Jėzus.

Apaštalas Paulius rašė apie Dievo karalystę ir Jėzų:

⁸Jis nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai kalbėjo, svarstydamas ir įtikinėdamas žmones apie Dievo karalystės dalykus (Apd 19, 8).

²⁵Ir iš tiesų dabar aš žinau, kad jūs visi, tarp kurių keliavau ir skelbiau Dievo karalystę (Apd 20, 25).

²³Taigi, paskyrę jam dieną, daugelis atėjo pas jį į svečius, kuriems jis nuo ryto iki vakaro aiškino ir iškilmingai liudijo apie Dievo karalystę, įtikinėdamas juos apie Jėzų, remdamasis Mozės Įstatymu ir Pranašais. ...³¹skelbdamas Dievo karalystę ir mokydamas to, kas susiję su Viešpačiu Jėzumi Kristumi, su visu drąsumu, niekam nedraudžiant (Apd 28, 23, 31).

Atkreipkite dėmesį, kad Dievo karalystė nėra vien tik apie Jėzų (nors Jis yra svarbi jos dalis), nes Paulius taip pat mokė apie Jėzų atskirai nuo to, ką mokė apie Dievo Karalystę.

Paulius tai taip pat vadino Dievo evangelija, bet tai vis tiek buvo Dievo karalystės evangelija:

⁹...mes jums paskelbėme Dievo Evangeliją ...¹²kad elgtumėtės vertai Dievo, kuris jus šaukia į savo karalystę ir šlovę (1 Tesalonikiečiams 2:9, 12).

Paulius ją taip pat vadino Kristaus evangelija (Romiečiams 1:16). Jėzaus „geroji žinia“, žinia, kurios Jis mokė.

Apsvarstykite, kad tai nebuvo tiesiog evangelija apie Jėzaus Kristaus asmenį ar asmeninį išgelbėjimą. Paulius teigė, kad Kristaus evangelija apima paklusnumą Jėzui, Jo sugrįžimą ir Dievo teismą:

⁶...kad Dievas atmokėtų jus spaudžiantiems sielvartu,⁷ir kad kartu su mumis suteiktų jums, prislėgtiesiems, atilsį, kai Viešpats Jėzus apsireišk iš dangaus su savo galingais angelais,⁸liepsnojančioje ugnyje atkeršys tiems, kurie nepažįsta Dievo ir nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai.⁹Jie bus nubauti amžina pražūtimi atskirti nuo Viešpaties veido ir nuo Jo galybės šlovės,¹⁰kai tą dieną Jis ateis, kad būtų pašlovintas savo šventuosiuose ir būtų žavimasis visų tikinčiųjų, nes mūsų liudijimu jūs buvote įtikėti (2 Tesalonikiečiams 1:6-10).

Naujasis Testamentas rodo, kad karalystė yra tai, ką mes gausime, o ne tai, kad mes ją dabar visiškai turime:

²⁸mes gauname karalystę, kurios nebus galima sudrebinti (Hebrajams 12:28).

Galime suvokti ir laukti, kada būsime Dievo Karalystės dalimi, bet dar nesame iki galo į ją įžengę.

Paulius konkrečiai patvirtino, kad žmogus, būdamas mirtinguoju, negali iki galo patekti į Dievo karalystę, kaip nutinka...*po prisikėlimas*:

⁵⁰Taigi, broliai, sakau: kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo karalystės, o suyramoji nepaveldi nesuyramosios.⁵¹Štai aš jums atskleidžiu paslaptį: ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti.⁵²Staiga, akimirksniu, paskutinio trimito garsu. Trimitas nuskambės, ir mirusieji bus prikelti nesugendantys, ir mes būsime pakeisti (1 Kor 15, 50–52).

¹Todėl prašau jūsų kreiptis į Dievą ir Viešpatį Jėzų Kristų, kuris teis gyvuosius ir mirusiuosius Jo atėjimo ir Jo karalystės metu.

(2 Timotiejui 4:1)

Paulius ne tik to mokė, bet ir to, kad Jėzus perduos Karalystę Dievui Tėvui:

²⁰Bet dabar Kristus prisikėlė iš numirusių ir tapo pirmuoju vaisiumi iš užmigusiujų.²¹Kadangi per žmogų atsirado mirtis, tai per žmogų atsirado ir mirusiųjų prisikėlimas.²²Kaip Adome visi miršta, taip

Kristuje visi bus atgaivinti.²³Bet kiekvienas savo eile: Kristus – pirmasis vaisius, o po to – tie, kurie priklauso Kristui, Jo atėjimo metu.²⁴Paskui ateis galas, kai Jis perduos karalystę Dievui Tėvui, kai Jis sunaikins visą valdžią, visą valdžią ir galią.²⁵Nes Jis turi valdyti, kol paguldys visus priešus po savo kojomis. (1 Korintiečiams 15:20-25)

Paulius taip pat mokė, kad neteisieji (įsakymų laužytojai) nepaveldės Dievo karalystės:

⁹Ar nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neapsigaukite! Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei homoseksualistai, nei homoseksualistai,¹⁰Nei vagys, nei gobšuočiai, nei girtuokliai, nei keikūnai, nei plėšikai nepaveldės Dievo karalystės (1 Korintiečiams 6:9-10).

¹⁹Dabar kūno darbai akivaizdūs: svetimavimas, ištvirkavimas, netyrumas, gašlumas,²⁰stabmeldystė, burtininkavimas, neapykanta, nesantaikos, pavydas, pykčio protrūkiai, savanaudiškos ambicijos, nesutarimai, erezijos,²¹pavydas, žmogžudystės, girtavimas, apsirijimai ir panašūs dalykai, apie kuriuos jums iš anksto įspėju, kaip jau esu jums sakęs anksčiau: tie, kurie taip daro, nepaveldės Dievo karalystės (Galatams 5:19-21).

⁵Nes jūs žinote, kad joks ištvirkėlis, nešvarus ir gobšuočiai, kuris yra stabmeldys, nepaveldės Kristaus ir Dievo karalystės (Efeziečiams 5:5).

Dievas turi standartus ir reikalauja atgailos dėl nuodėmės, kad būtų galima įeiti į Jo karalystę. Apaštalas Paulius perspėjo, kad kai kurie nemokys, jog Jėzaus evangelija yra atsakymas, bet kiti moko:

³Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus,⁴kuris atidavė save už mūsų nuodėmes, kad išgelbėtų mus nuo šio dabartinio pikto amžiaus pagal mūsų Dievo ir Tėvo valią,⁵Jam šlovė per amžių amžius. Amen.⁶Stebiuosi, kad jūs taip greitai nusigręžiate nuo to, kuris jus pašaukė Kristaus malone, ir pradate lankyti kitokią evangeliją,⁷kuris nėra kitoks; bet yra

tokių, kurie jus klaidina ir nori iškreipti Kristaus Evangeliją.⁸ Bet nors ir mes patys ar angelas iš dangaus jums skelbtų kitokią evangeliją, nei tą, kurią esame jums paskelbę, – tebūnie jis prakeiktas!⁹ Kaip jau sakėme anksčiau, taip ir dabar sakau dar kartą: jei kas jums skelbia kitokią evangeliją, nei esate priėmę, – tebūnie prakeiktas! (Galatams 1:3-9)

³Bet bijau, kad kaip gyvatė savo gudrumu apgavo levą, taip ir jūsų mintys nesugestų ir nebeliktų nuoširdaus Dievo meilės Kristuje.⁴ Jei ateidamas skelbia kitą Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba jei priimate kitą dvasią, kurios nesate priėmę, arba kitą evangeliją, kurios nepriėmėte – galite tai pakentėti! (2 Korintiečiams 11:3-4)

Kas buvo „kita“ ir „kitokia“, iš tikrųjų klaidinga, evangelija?

Netikroji evangelija turi įvairias dalis.

Apskritai klaidinga evangelija yra įsitikinimas, kad nereikia paklusti Dievui ir iš tikrųjų stengtis gyventi ištikimai Jo keliu, tuo pačiu metu teigiant, kad Jį pažįstate (plg. Mato 7:21–23). Ji linkusi būti savanaudiška.

Gyvatė beveik prieš 6000 metų suviliojo levą patikėti klaidinga evangelija (Pradžios 3) – ir nuo to laiko žmonės tikėjo, kad žino geriau nei Dievas ir turėtų patys nuspręsti, kas gera, o kas bloga. Taip, po Jėzaus atėjimo Jo vardas dažnai buvo siejamas su įvairiomis klaidingomis evangelijomis – ir tai tęsiasi ir tęsis iki paskutiniojo Antikristo laikų.

Apaštalo Pauliaus laikais klaidinga evangelija iš esmės buvo gnostikų ir mistikų tiesos ir klaidos mišinys. Gnostikai iš esmės tikėjo, kad norint pasiekti dvasinę įžvalgą, įskaitant išgelbėjimą, reikia specialių žinių. Gnostikai buvo linkę manyti, kad tai, ką daro kūnas, neturi jokios ypatingos reikšmės, ir jie priešinosi paklusnumui Dievui tokiais klausimais kaip septintosios dienos savaitės. Vienas iš tokių netikrų lyderių buvo Simonas Magas, kurį apaštalas Petras sudrausmino / įspėjo (Apd 8, 18–21).

Bet tai nėra lengva

Naujajame Testamente rodoma, kad Pilypas mokė apie Dievo karalystę:

⁵Tada Pilypas nuvyko į Samarijos miestą ir skelbė tenykščiams Kristų. ...¹²jie tikėjo Pilypu, kai šis skelbė apie Dievo karalystę... (Apd 8, 5, 12).

Nepaisant to, Jėzus, Paulius ir mokiniai mokė, kad nėra lengva patekti į Dievo karalystę:

²⁴Matydamas, kad tas žmogus labai nuliūdo, Jėzus tarė: „Kaip sunku turtingiems patekti į Dievo karalystę!²⁵Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos skylutę, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę.“

²⁶Tie, kurie tai girdėjo, paklausė: „Kas tada gali būti išgelbėtas?“

²⁷Bet Jis pasakė: „Kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui“ (Lk 18, 24–27).

²²„Per daugelį išbandymų turime įeiti į Dievo karalystę“ (Apd 14, 22).

³Esame įpareigoti visada dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip ir yra

dera, nes jūsų tikėjimas nepaprastai auga ir jūsų visų meilė vienas kitam gausi,⁴kad ir mes patys jumis girtumėmės Dievo bažnyčiose dėl jūsų kantrybės ir tikėjimo visuose jūsų persekiojimuose ir sunkumuose, kuriuos jūs pakeliate,⁵kuris yra akivaizdus Dievo teisingo teismo įrodymas, kad jūs būtumėte palaikyti vertais Dievo karalystės, dėl kurios ir kenčiate,⁶nes teisinga Dievo akyse atmokėti tiems, kurie jus prispaudžia, prispauda,⁷ir kad kartu su mumis suteiktų jums, prisilgtiesiems, atilsį, kai Viešpats Jėzus apsiereikš iš dangaus su savo galingais angelais (2 Tesalonikiečiams 1:3-7).

Dėl šio meto sunkumų tik kai kurie yra pašaukti ir išrinkti šiame amžiuje būti jo dalimi (Mato 22:1-14; Jono 6:44; Hebrajams 6:4-6). Kiti bus pašaukti vėliau, kaip rodo Biblija, „tie, kurie klydo dvasioje, supras, o tie, kurie skundėsi, išmoks doktrinos“ (Izaijo 29:24).

Apaštalas Petras mokė, kad karalystė yra amžina ir kad Dievo Evangelijos reikia stropiai laikytis, antraip bus teismas:

¹⁰Todėl, broliai, dar uoliau stenkitės sutvirtinti savo pašaukimą ir išrinkimą, nes jei tai darysite, niekada nesuklupsite.¹¹nes taip jums bus dar plačiau atvertas įėjimas į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę (2 Petro 1:10-11).

¹⁷Nes atėjo metas prasidėti teismui nuo Dievo namų; ir jeigu jis pirmiausia prasideda nuo mūsų, tai koks galas laukia tų, kurie nepaklūsta Dievo Evangelijai? (1 Petro 4:17).

Paskutinės Biblijos ir Karalystės knygos

Biblija moko, kad „Dievas yra meilė“ (1 Jono 4:8,16) ir Jėzus yra Dievas (Jono 1:1,14) – Dievo Karalystė turės Karalių, kuris yra meilė ir kurio įstatymai remia meilę, o ne neapykantą (plg. Apreiškimo 22:14-15).

Biblijoje taip pat rodoma, kad Dievas pasiųs angelą, kuris skelbs amžinąją Dievo karalystės evangeliją (Apreiškimo 14:6-7), o paskui kitą angelą, kuris atkreips dėmesį, kad, nepaisant to, jog atrodo didinga, Babilonas krinta (Apreiškimo 14:8-9). Šios žinios bus antgamtiniai evangelijos patvirtinimai, kuriuos pasaulis anksčiau gavo kaip liudytoją ir kurie atrodys kaip veiksniai „didžiulei miniai“, kuri ateis pas Dievą pasaulio pabaigoje (Apreiškimo 7:9-14). Skirtingai nuo paskutinės Babilono galybės, kuri pakils ir kris (plg. Apreiškimo 18:1-18), paskutinis Dievo karalystės etapas tęsis amžinai:

¹⁵Septintasis angelas sutrimitavo. Danguje pasigirdo garsūs balsai, kurie skelbė: „Šio pasaulio karalystės tapo mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus karalystėmis, ir Jis karaliaus per amžių amžius!“ (Apreiškimas 11:15).

Jėzus valdys karalystėje! Ir Biblijoje atskleidžiami du Jo titulai:

¹⁶Ir ant Jo drabužio ir ant šlaunies užrašytas vardas: „Karalių Karalius ir Viešpačių Viešpats“ (Apreiškimas 19:16).

Bet ar Jėzus bus vienintelis, kuris karaliaus? Atkreipkite dėmesį į šią ištrauką:

⁴Ir aš mačiau sostus, ir žmonės sėdėjo ant jų, ir jiems buvo pavestas teismas. Tada mačiau sielas tų, kurie buvo nukirsdinti už Jėzaus

liudijimą ir už Dievo žodį, kurie negarbino žvėries nei jo atvaizdo, ir neėmė jo ženkle ant savo kaktos ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų...⁶Palaimintas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prisikėlime. Tokiems antroji mirtis neturi galios; jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir karaliaus su Juo tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4, 6).

Tikrieji krikščionys bus prikelti ir valdys su Kristumi tūkstantį metų! Karalystė gyvuos amžinai (Apreiškimo 11:15), bet pirmųjų prikeltų šventųjų, minimų Apreiškimo 20:6, valdymas truko tik tūkstantį metų. Štai kodėl anksčiau tai vadinau pirmuoju karalystės etapu – fiziniu, tūkstantmečio, etapu, o ne paskutiniu, dvasiškesniu, etapu.

Apreiškimo knygoje išvardyti keli įvykiai, įvykę tarp tūkstantmečio etapo ir paskutiniojo Dievo karalystės etapo:

⁷Kai pasibaigs tūkstantis metų, šėtonas bus išleistas iš savo kalėjimo⁸ir išeis apgauti tautų, gyvenančių keturiuose žemės kampuose, Gogo ir Magogo, kad surinktų jas kovai, kurių skaičius lygus jūros smėliui. ...¹¹Tada aš pamačiau didelį baltą sostą ir jame sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus, ir jiems nebeliko vietos.¹²Ir aš mačiau mirusiuosius, mažus ir didelius, stovinčius Dievo akivaizdoje, ir buvo atvertos knygos. Ir buvo atverta dar viena knyga, kuri yra Gyvenimo knyga. Ir mirusieji buvo teisiami pagal savo darbus pagal tai, kas buvo parašyta knygoje.¹³Jūra atidavė joje buvusius mirusiuosius, o Mirtis ir Hadas atidavė juose buvusius mirusiuosius. Ir jie buvo teisiami kiekvienas pagal savo darbus.¹⁴Tada Mirtis ir Hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai yra antroji mirtis.¹⁵Ir kas nebuvo rastas įrašytas Gyvenimo knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą (Apreiškimas 20:7-8, 11-15).

Apreiškimo knyga rodo, kad bus vėlesnis karalystės etapas, kuris ateis po tūkstantmečio valdymo ir po antrosios mirties tų, kurie visam laikui atmeta atgailą ir Dievo kelius:

¹Ir aš regėjau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė buvo praėję; ir jūros daugiau nebebuvo.²Tada aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą – Naująją Jeruzalę, nusileidžiančią iš

dangaus nuo Dievo, pasiruošusią kaip nuotaka, pasipuošusi savo vyrui.³Ir išgirdau iš dangaus garsų balsą, sakantį: „Štai Dievo palapinė yra su žmonėmis. Jis gyvens tarp jų, ir jie bus Jo tauta. Pats Dievas bus su jais ir bus jų Dievas.“⁴Ir Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; nebebus daugiau mirties, nebebus nei liūdesio, nei aimanos, nebebus daugiau skausmo, nes kas buvo pirmiau, tas praėjo“ (Apreiškimo 21:1-4).

¹Ir jis parodė man tyrą gyvybės vandens upę, skaidrą kaip krištolas, tekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto.²Jos gatvės viduryje, abiejose upės pusėse, augo gyvybės medis, kuris davė dvylika vaisių, kiekvienas medis kiekvieną mėnesį. Medžio lapai buvo skirti tautų gydymui.³Ir nebebus daugiau prakeikimo, bet ten stovės Dievo ir Avinėlio sostas, ir Jo tarnai Jam tarnaus.⁴Jie regės Jo veidą, ir Jo vardas bus jų kaktose.⁵Ten nebus nakties. Jiems nereikės nei žibinto, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas juos apšviečia. Ir jie karaliaus per amžių amžius. (Apreiškimas 22:1-5)

Atkreipkite dėmesį, kad šis valdymas, kuris yra po Tūkstantis metų apima Dievo tarnus ir tęsiasi amžinai. Šventasis miestas, kuris buvo paruoštas danguje, paliks dangų ir nusileis į žemę. Tai yra paskutiniojo Dievo Karalystės etapo pradžia. Laikas, kai daugiau jokio skausmo ar kančios nebus!

Romieji pavaldės žemę (Mato 5:5) ir visa kita (Apreiškimo 21:7). Žemė, įskaitant ir Šventąjį Miestą, kuris bus joje, bus geresnė, nes bus įgyvendinti Dievo keliai. Supraskite, kad:

⁷Jo karalystės augimui ir taikai nebus galo (Izaijo 9:7).

Akivaizdu, kad prasidėjus paskutiniam Dievo karalystės etapui, bus augimas, nes visi paklus Dievo valdžiai.

Tai bus šlovingiausias laikas:

⁹Bet kaip parašyta: „Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo ir kas žmogaus širdin neįėjo, tai paruošė Dievas tiems, kurie Jį myli“. ¹⁰Bet Dievas mums juos apreiškė per savo Dvasią (1 Korintiečiams 2:9-10).

Tai meilės, džiaugsmo ir amžinos paguodos metas. Tai bus fantastiškas laikas! Dievo karalystė sukurs fantastiškai geresnę amžinybę. Argi nenorite turėti savo dalies joje?

5. Šaltiniai, nepriklausantys Naujajam Testamentui, mokė apie Dievo Karalystę

Ar ankstyvieji Kristaus mokytojai manė, kad jie turėtų skelbti tiesiogine prasme Dievo Karalystės Evangeliją?

Taip.

Prieš daugelį metų Šiaurės Karolinos universiteto profesorius Bartas Ehrmanas savo paskaitoje ne kartą ir teisingai pabrėžė, kad, skirtingai nei dauguma šiandien save laikanti krikščionimis, Jėzus ir Jo pirmieji pasekėjai skelbė Dievo Karalystę. Nors bendras dr. Ehrmano krikščionybės supratimas labai skiriasi nuo...*Tęsinys Dievo Bažnyčia*, sutiktume, kad karalystės evangelija yra tai, ką skelbė pats Jėzus ir kuria tikėjo Jo pasekėjai. Taip pat sutiktume, kad daugelis tų, kurie šiandien teigia esantys krikščionys, to nesupranta.

Seniausi išsaugoti raštai ir pamokslai po Naujojo Testamento laikų

Dievo karalystė buvo reikšminga dalis to, kas, kaip teigiama, yra „seniausias išlikęs pilnas krikščioniškas pamokslas“ (Holmes M.W. *Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 2-asis leidimas. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Tai Senovės *krikščionių pamokslas* yra šie teiginiai apie karalystę:

^{5:5}Be to, jūs žinote, broliai, kad mūsų buvimas kūniškame pasaulyje yra nereikšmingas ir laikinas, bet Kristaus pažadas yra didis ir nuostabus: poilsis ateinančioje karalystėje ir amžinasis gyvenimas.

Aukščiau pateiktas teiginys rodo, kad karalystė nėra dabar, bet ateis ir bus amžina. Be to, šiame senoviniame pamoksle teigiama:

^{6:9}Jei net tokie teisūs žmonės savo teisiais darbais negali išgelbėti savo vaikų, tai kokia mūsų garantija, kad pateksime į Dievo karalystę, jei neišlaikysime savo krikšto tyro ir nesuteršto? Arba kas bus mūsų užtarėjas, jei nebūsime pripažinti turinčiais šventų ir teisių darbų?^{9:6}Todėl mylėkime vieni kitus, kad visi galėtume įeiti į Dievo karalystę.^{11:7}Todėl, jei žinome, kas teisinga Dievo akyse, įeisime į Jo karalystę ir gausime pažadus, kurių „ausis negirdėjo, akis neregėjo ir žmogaus širdis nesuvokė“.

^{12:1}Tad laukime Dievo karalystės valandą po valandos meilėje ir teisume, nes nežinome Dievo pasirodymo dienos.^{12:6}Jis sako: ateis mano Tėvo karalystė.

Aukščiau pateikti teiginiai rodo, kad meilė per tinkamą gyvenimą yra būtina, kad mes vis dar neįžengėme į Dievo Karalystę ir kad ji įvyksta po

Dievo pasirodymo dienos – tai yra po Jėzaus sugrįžimo. Tai Tėvo karalystė, ir karalystė nėra vien tik Jėzus.

Įdomu tai, kad seniausias, matyt, krikščioniškas pamokslas, kurį Dievas leido išlikti, moko apie tą pačią Dievo Karalystę, kurios moko Naujasis Testamentas, ir Tęsinys Dievo Bažnyčia dabar moko (gali būti, kad tai galėtų būti iš tikros Dievo Bažnyčios, bet mano ribotos graikų kalbos žinios riboja mano galimybes pateikti tvirčiau pareikštą nuomonę).

Antrojo amžiaus bažnyčios vadovai ir Karalystės Evangelija

Reikėtų atkreipti dėmesį į ankstyvuosius 2nd amžiuje Papijas, Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, kurį Romos katalikai laikė šventuoju, mokė apie tūkstantmetę karalystę. Eusebijus užrašė, kad Papijas mokė:

...po prisikėlimo iš numirusiųjų bus tūkstantmetis, kai šioje žemėje bus įkurta asmeninė Kristaus karaliavimas. (Papiajo fragmentai, VI. Taip pat žr. Eusebijaus, Bažnyčios istorija, 3 knyga, XXXIX, 12)

Papijas mokė, kad tai bus didelio pertekliaus metas:

Panašiai [Jis pasakė], kad kviečio grūdas duos dešimt derlių

„...tūkstantį burbuolių, ir kad kiekviena burbulėlė turėtų dešimt tūkstančių grūdų, ir kiekvienas grūdas duotų dešimt svarų skaidrių, grynų, smulkių miltų; ir kad obuoliai, sėklos ir žolė duotų derlių panašiomis proporcijomis; ir kad visi gyvūnai, mintantys tik žemės derliumi, taptų taikūs ir darnūs bei būtų visiškai paklusnūs žmogui.“ [Apie šiuos dalykus raštu liudija Papijas, senovės žmogus, kuris buvo Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, ketvirtojoje jo knygoje; mat jis parašė penkias knygas...] (Papiajo fragmentai, IV)

Po Naujojo Testamento Laiškas *korintiečiams teigia*:

42:1–3 Apaštalai gavo mums Evangeliją iš Viešpaties Jėzaus Kristaus; Jėzus Kristus buvo siųstas iš Dievo. Taigi Kristus yra iš Dievo, o apaštalai yra iš Kristaus. Taigi abu atėjo iš Dievo valios nustatyta tvarka. Taigi, gavę pavedimą ir visiškai įsitikinę mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimu bei patvirtinti Dievo žodžiu su visišku

Šventosios Dvasios užtikrinimu, jie išėjo su gerąja žinia, kad ateis Dievo karalystė.

Polikarpas Smirnietis buvo ankstyvųjų krikščionių lyderis, kuris taip pat buvo Jono, paskutinio mirusio iš pirmųjų apaštalų, mokiny. Polikarpas apie 120–135 m. po Kr. mokė:

Palaiminti vargšai ir tie, kurie persekiojami dėl teismo, nes jų yra Dievo karalystė. (Polikarpas. Laiškas filipiečiams, II skyrius. *Iš Ikinikėjiški Bažnyčios tėvai, 1 tomas* (redagavo Alexander Roberts ir James Donaldson. Amerikos leidimas, 1885 m.)

Žinodami, kad „Dievas nėra išjuokiamas“, turėtume gyventi vertai Jo įsakymo ir šlovės... Nes gerai, kad jie būtų atkirsti nuo geismų, kurie yra pasaulyje, nes „kiekvienas geismas kovoja prieš dvasią“; ir „nei ištvirkėliai, nei moteriškės, nei žmonių tvirkintojai nepavaldės Dievo karalystės“, nei tie, kurie elgiasi nenuosekliai ir nederamai. (ten pat, V skyrius)

Tad tarnaukime Jam su baime ir visa pagarba, kaip Jis pats mums įsakė, ir kaip apaštalai, kurie mums skelbė Evangeliją, ir pranašai, kurie iš anksto skelbė Viešpaties atėjimą. (ten pat, VI skyrius)

Kaip ir kiti Naujajame Testamente, Polikarpas mokė, kad Dievo karalystę pavaldės teisieji, o ne įsakymų laužytojai.

Taip pat buvo teigiama, kad Polikarpas mokė:

Kitą šabą jis tarė: „Klausykitės mano raginimo, mylimi Dievo vaikai. Aš jus maldavau, kai dalyvavo vyskupai, ir dabar vėl raginu jus visus deramai ir vertai eiti Viešpaties keliu...“ *Žiūrėk tu, ir vėl būkite pasiruošę, tegul jūsų širdys neapsunksta*, „naujas įsakymas dėl meilės vienas kitam, Jo atėjimas, staiga pasireiškęs kaip greitas žaibas, didysis teismas ugnimi, amžinasis gyvenimas, Jo nemirtinga karalystė. Ir visa, ko moko Dievas, jūs žinote, kai tyrinėjate įkvėptus Raštus, įrašykite Šventosios Dvasios rašikliu į savo širdis, kad įsakymai jumyse išliktų neišdildomi.“ (Polikarpo gyvenimas, 24 skyrius. J. B. Lightfoot, Apaštalų tėvai, t. 3.2, 1889, p. 488–506)

Melitonas iš Sardžijų, Dievo bažnyčios vadovas, apie 170 m. po Kr. mokė:

Nes iš tiesų įstatymas, duotas Evangelijoje – senasis naujajame, abu kartu kilę iš Siono ir Jeruzalės; ir įsakymas, duotas malonėje, ir pavyzdys užbaigtame produkte, ir avinėlis Sūnuje, ir avis žmoguje, ir žmogus Dieve...

Tačiau Evangelija tapo įstatymo ir jo aiškinimu

išsipildymą, o bažnyčia tapo tiesos sandėliu...

Jis išlaisvino mus iš vergijos į laisvę, iš tamsos į šviesą, iš mirties į gyvenimą, iš tironijos į amžinąją karalystę. (Melito. Pamokslas apie Paschą. 7, 40, 68 eilutės. Vertimas iš Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Taigi, Dievo karalystė buvo žinoma kaip kažkas amžino, o ne tik dabartinė krikščionių ar Romos katalikų bažnyčia, ir apėmė Dievo įstatymą.

Kitas antrojo amžiaus vidurio ir pabaigos raštas ragina žmones žvelgti į karalystę:

Todėl tegul niekas iš jūsų daugiau nebesidairo ir nesižvalgo atgal, bet noriai artinasi prie Dievo karalystės Evangelijos. (Rom. Klemensas. Pripažinimai, X knyga, XLV skyrius. Ištrauka iš Priešniekijos tėvų, 8 tomas. Redagavo Alexander Roberts ir James Donaldson. Amerikietiškas leidimas, 1886 m.)

Be to, nors, matyt, jį parašė ne tikrasis bažnyčios narys, antrojo amžiaus vidurio raštas, pavadintas Hermo *piemuo* Robertso ir Donaldsono vertime posakis „Dievo karalystė“ vartojamas keturiolika kartų.

Tikrieji krikščionys ir net daugelis tų, kurie tik išpažino Kristų, antrajame amžiuje šį tą žinojo apie Dievo Karalystę.

Netgi Romos katalikų ir Rytų ortodoksų šventasis Ireniejus suprato, kad po prisikėlimo krikščionys įžengs į Dievo Karalystę. Atkreipkite dėmesį, ką jis rašė apie 180 m. po Kr.:

Tokia yra įtikėjusiųjų būsena, nes juose nuolat gyvena Šventoji Dvasia, kurią Jis davė krikšto metu ir kurią išlaiko gavėjas, jei jis vaikšto tiesoje, šventume, teisume ir kantrioje ištvermėje. Nes ši siela prisikelia tuose, kurie tiki, kūnas vėl gauna sielą ir kartu su ja, Šventosios Dvasios galia, yra prikeliamas ir įžengia į Dievo karalystę. (Šv. Ireniejus, Liono vyskupas. Iš armėnų kalbos vertė Armitage'as Robinsonas. Apaštalių pamokslavimo demonstravimas, 42 skyrius. Velsas, Somersetas, 1879 m. spalio. Išleista leidinyje „KRIKŠČIONIŠKŲ ŽINIŲ SKATINIMO DRAUGIJA“. NIJORKAS: „THE MACMILLAN CO“, 1920).

Teofilijus iš Antiochijos mokė:

Aš tik paminiu Jo gerumą; jei vadinu Jį Karalyste, tai paminiu Jo šlovę... Nes jei Jis būtų sukūręs Jį nemirtingu nuo pat pradžių, būtų padaręs Jį Dievu... Taigi nei nemirtingu, nei mirtingu Jis nesukūrė Jo, bet, kaip jau sakėme, gebančiu abiem; taigi, jei jis linkytų prie nemirtingumo dalykų, laikydamasis Dievo įsakymo, jis gautų iš Jo nemirtingumą kaip atlygį ir taptų Dievu. (Teofilijus, Laiškas Autolikui, 1:3, 2:27)

Romos katalikų šventasis Hipolitas trečiojo amžiaus pradžioje rašė:

Ir tu gausi dangaus karalystę, tu, kuris, gyvendamas šiame gyvenime, pažinotai Dangiškaį Karalių. Ir tu būsi Dievybės palydovas ir Kristaus bendrapaveldėtojas, nebevergas geismams ar aistroms ir niekada nebeišsekęs dėl ligų. Nes tu tapai Dievu: už visas kančias, kurias patyrei būdamas žmogumi, jas Jis tau davė, nes buvai mirtingo pavidalo, bet ką, kas dera Dievo valiai, Dievas pažadėjo tau duoti, nes buvai sudievinas ir pradėtas nemirtingumui. (Hipolitas. Visų erezijų paneigimas, X knyga, 30 skyrius)

Žmonių tikslas yra būti sudievintiems (kaip tiesiogine prasme Dievo vaikais, plg. Psalmių 82:6) ateinančioje Dievo Karalystėje.

Apie ateinančią Dievo karalystę buvo pirminės katalikų bažnyčios mokymas (taip pat žr. mūsų nemokamą el. knygą, kurią galima rasti adresu ccog.org,

pavadinimu [Pradinės Katalikų Bažnyčios įsitikinimai: Ar likučio grupė galėjo tęsti apaštališkąją įpėdinystę?](#)).

Antrojo ir trečiojo amžių problemos

Nepaisant plačiai paplitusio karalystės pripažinimo, antrajame amžiuje iškilo antiįstatyminis atskalūnas, vardu Markionas. Markionas mokė prieš Dievo įstatymą, šabą ir tiesioginę prasmę Dievo Karalystę. Nors jį pasmerkė Polikarpas ir kiti, jis kurį laiką palaikė ryšius su Romos bažnyčia ir, regis, turėjo didelę įtaką Romos bažnyčiai.

Antrajame ir trečiajame amžiuje alegoristai kūrėsi Aleksandrijoje (Egipte). Daugelis alegoristų priešinosi tiesioginės Dievo karalystės doktrinai. Atkreipkite dėmesį į pranešimą apie kai kuriuos iš tų alegoristų:

Dionizas gimė kilmingoje ir turtingoje pagonių šeimoje Aleksandrijoje ir buvo išsilavinęs jų filosofijos. Jis paliko pagoniškas mokyklas ir tapo Origeno mokiniu, kurį pakeitė vadovaudamas Aleksandrijos katechetinei mokyklai...

Klemensas, Origenas ir gnostinė mokykla iškraipė šventųjų orakulų doktrinas savo išgalvotomis ir alegorinėmis interpretacijomis... jie užsitarnavo „alegoristų“ vardą. Nepas viešai kovojo su alegoristais ir tvirtino, kad žemėje bus Kristaus karaliavimas...

Dionizas ginčijosi su Nepo pasekėjais ir, jo teigimu... „tokia padėtis, kokia dabar yra Dievo karalystėje“. Tai pirmas paminėjimas apie Dievo karalystę, egzistuojančią dabartinėje bažnyčių būsenoje...

Neposas sudrausmino jų klaidą, parodydamas, kad dangaus karalystė nėra alegorinė, o tiesioginė prasmė ateinanti mūsų Viešpaties karalystę prisikėlime amžinajam gyvenimui...

Taigi karalystės, atėjusios esant dabartinei padėčiai, idėja buvo sumanyta ir išplėtotą gnostikų alegoristų mokykloje Egipte 200–250 m. po Kr., t. y. visą šimtmetį prieš tai, kai imperijos vyskupai imti laikyti sosto gyventojais...

Klemensas Dievo karalystės idėją suvokė kaip tikrojo Dievo pažinimo būseną. Origenas ją išdėstė kaip dvasinę prasmę, paslėptą aiškiam Šventojo Rašto laiške. (Ward, Henry Dana. Karalystės Evangelija: Karalystė, kuri nėra šio pasaulio; ne šiame pasaulyje; bet ateis į dangiškąją šalį, apie prisikėlimą iš numirusių ir visų dalykų atkūrimą. Išleido Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, p. 124–125)

Taigi, nors vyskupas Nepas mokė Dievo karalystės evangelijos, alegoristai bandė sugalvoti klaidingą, mažiau pažodinį jos supratimą. Maždaug tuo pačiu metu Hierapolio vyskupas Apolinaris taip pat bandė kovoti su alegoristų klaidomis. Tie, kurie iš tikrųjų buvo Dievo Bažnyčioje, per visą istoriją gynė tiesioginės Dievo karalystės tiesą.

Herbertas W. Armstrongas mokė Karalystės Evangelijos ir kt.

XX amžiujethamžiuje velionis Herbertas W. Armstrongas, pirmasis šiuolaikinės Filadelfijos Dievo bažnyčios lyderis (Apreiškimas 3:7-13), rašė:

Nes jie atmetas Kristaus evangeliją... pasaulis turėjo pakeisti ją kažkuo kitu. Jie turėjo išrasti padirbtas! Taigi, girdėjome, kad apie Dievo karalystę kalbama tik kaip apie gražią banalybę – malonų jausmą žmonių širdyse – paverčiant ją eteriniu, nerealiumi NIEKU! Kiti neteisingai interpretavo, kad „BAŽNYČIA“ yra karalystė... Pranašas Danielius, gyvenęs 600 metų prieš Kristų, žinojo, kad Dievo karalystė yra tikra karalystė – vyriausybė, valdanti...

tiesiogine prasme ŽMONĖS žemėje...

Štai... Dievo paaiškinimas, kas YRA DIEVO KARALYSTĖ: „Ir tų karalių dienomis...“ – čia kalbama apie dešimt pirštų, iš dalies geležies ir iš dalies trapios molio. Susiejus pranašystę su Danieliaus 7 ir Apreiškimo 13 bei 17 skyriais, kalbama apie naujas JUNGTTINES EUROPOS VALSTIJAS, kurios dabar formuojasi... jūsų akys! Apreiškimo 17:12 aiškiai nurodoma, kad tai bus DEŠIMTIES KARALIŲ ARBA KARALYSTIŲ sąjunga, kuri (Apr 17:8) prikels senąją ROMOS IMPERIJĄ...

Kai Kristus ateis, jis ateis kaip karalių KARALIUS, valdantis visą žemę (Apr 19, 11–16); ir JO KARALYSTĖ –*DIEVO KARALYSTĖ*– sakė Danielius, – PRISUNKTI visas šias žemiškas karalystes. Apreiškimo 11:15 tai sakoma šiais žodžiais: „Šio pasaulio karalystė yra *tape*„MŪSŲ VIEŠPATIES IR JO KRISTAUS KARALYSTĖS, ir jis karaliaus per amžius!“ Tai yra DIEVO KARALYSTĖ. Tai dabartinių vyriausybių – taip, ir net Jungtinių Valstijų bei Britų tautų – PABAIGA. Tada jos taps Viešpaties JĖZAUS KRISTAUS, o tada karalių KARALIUMI visoje žemėje, karalystėmis – VYRIAUSYBĖMIS. Tai visiškai AIŠKIAI parodo faktą, kad DIEVO KARALYSTĖ yra tiesiogine prasme VYRIAUSYBĖ. Kaip Chaldėjų imperija buvo KARALYSTĖ – kaip Romos imperija buvo KARALYSTĖ – taip ir DIEVO KARALYSTĖ yra vyriausybė. Ji turi perimti pasaulio TAUTŲ VALDYMĄ. Jėzus Kristus GIMĖ būti KARALIUMI – VALDYTOJU! ...

Tas pats Jėzus Kristus, kuris prieš daugiau nei 1900 metų vaikščiojo Šventosios Žemės kalvomis ir slėniais bei Jeruzalės gatvėmis, vėl ateis. Jis sakė, kad vėl ateis. Po to, kai buvo nukryžiuotas, Dievas jį prikėlė iš numirusių po trijų dienų ir trijų naktų (Mt 12, 40; Apd 2, 32; 1 Kor 15, 3–4). Jis įžengė į Dievo sostą. Visatos vyriausybės būstinė (Apd 1, 9–11; Hbr 1, 3; 8, 1; 10, 12; Apr 3, 21).

Jis yra palyginimo „kilnininkas“, kuris nuėjo prie Sosto

Dievas – „tolimoji šalis“ – bus karūnuotas visų tautų karalių Karaliumi, o paskui sugrįš į žemę (Lk 19, 12–27).

Vėlgi, jis yra danguje iki „visų dalykų atnaujinimo meto“ (Apd 3, 19–21). *Restitucija Reiškia* atkūrimą į buvusią būseną ar sąlygas. Šiuo atveju tai Dievo vyriausybės žemėje atkūrimas, taigi ir pasaulio taikos bei utopinių sąlygų atkūrimas.

Dabartiniai pasaulio neramumai, eskaluojami karai ir nesutarimai pasieks kulminaciją tokiu dideliu pasaulio neramumu, kad be Dievo įsikišimo nė vienas žmogus nebūtų išgelbėtas gyvas (Mt 24, 22). Pačioje kulminacijoje, kai delsimas lemtų visos gyvybės sunaikinimą iš šios planetos, sugrįš Jėzus Kristus. Šį kartą jis ateina kaip dieviškasis Dievas. Jis ateina su visa visatą valdančio Kūrėjo

galia ir šlove (Mt 24, 30; 25, 31). Jis ateina kaip „karalių Karalius ir viešpačių Viešpats“ (Apr 19, 16), kad įkurtų pasaulinę supervyriausybę ir valdytų visas tautas „geležine lazda“ (Apr 19, 15; 12, 5)...

Kristus nepageidaujamas?

Bet ar žmonija džiūgaus ir pasitiks jį su pašėlusia ekstaze bei entuziazmu – ar net tradicinės krikščionybės bažnyčios?

Jie to nepadarys! Jie patikės, kad jis yra Antikristas, nes juos apgavo netikri šėtono tarnai (2 Kor 11, 13–15). Bažnyčios ir tautos bus piktos dėl jo atėjimo (Apr 11, 15 ir 11, 18), o karinės pajėgos iš tikrųjų bandys su juo kovoti, kad jį sunaikintų (Apr 17, 14)!

Tautos dalyvaus artėjančio Trečiojo pasaulinio karo kulminaciniame mūšyje, kurio frontas vyks Jeruzalėje (Zch 14, 1–2), o tada sugrįš Kristus. Antgamtinės galios dėka jis „kovos su tomis tautomis“, kurios kovoja prieš jį (3 eilutė). Jis jas visiškai nugalės (Apr 17, 14)! „Tą dieną jo kojos stovės ant Alyvų kalno“, labai arti į rytus nuo Jeruzalės (Zch 14, 4). (Armstrong H. W. Amžių paslaptis, 1984)

Biblijoje skelbiama, kad Jėzus sugrįš ir nugalės, tačiau daugelis kovos prieš Jį Jam sugrįžus (Apreiškimas 19:19). Daugelis teigs (remdamiesi Biblijos pranašysčių klaidingu supratimu, bet iš dalies dėl netikrų pranašų ir mistikų), kad sugrįžęs Jėzus yra galutinis Antikristas!

Taip pat yra Herberto Armstrongo žodžiai:

Tikroji religija – Dievo tiesa, įgalinta Dievo meile, teikiama Šventosios Dvasios... NEAPSAKOMAS DŽIAUGSMAS pažinant Dievą ir Jėzų Kristų – pažinant TIESĄ – ir Dievo dieviškosios MEILĖS šiluma!...

Tikrosios Dievo Bažnyčios mokymai yra tiesiog „gyvenimas kiekvienu Šventojo Rašto žodžiu“...

Žmonės nuo „gavimo“ kelio pasuks į „davimo“ kelią – Dievo meilės kelią.

NAUJA CIVILIZACIJA dabar užvaldys žemę! (ten pat)

NAUJOJI CIVILIZACIJA yra Dievo Karalystė. Skelbti, kad ateis nauja civilizacija, kuri bus pagrįsta meile, yra svarbi tikrosios karalystės evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, dalis. Tai yra tai, ką mes, esantys Tėsinys Dievo Bažnyčia pamokslauja.

Herbertas Armstrongas suprato, kad Jėzus mokė, jog žmonių visuomenė, net ir manydama, jog nori paklusti, atmetė gyvenimo „duok kelią“, meilės kelią. Atrodo, kad beveik niekas tinkamai nesupranta Jėzaus mokymo reikšmės.

Išgelbėjimas per Jėzų yra Evangelijos dalis

Kai kurie, perskaitę iki šiol, tikriausiai svarsto apie Jėzaus mirties vaidmenį išgelbėjime. Taip, Jo mirtis yra Evangelijos, apie kurią rašė ir Naujasis Testamentas, ir Herbertas W. Armstrongas, dalis.

Naujasis Testamentas rodo, kad Evangelija apima išgelbėjimą per Jėzų:

¹⁶Nes nesigėdiju Kristaus Evangelijos, nes ji yra Dievo jėga išgelbėti kiekvienam tikinčiajam, pirmiausia žydui, o paskui graikui (Romiečiams 1:16).

⁴Todėl tie, kurie buvo išsklaidyti, ėjo visur skelbdami

žodis.⁵Tada Pilypas nuvyko į Samarijos miestą ir skelbė jiems Kristų. ...¹²Bet kai jie patikėjo Pilypu, kai šis skelbė Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, buvo krikštijami tiek vyrai, tiek moterys. ...²⁵Taigi, paliudiję ir paskelbę Viešpaties žodį, jie grįžo į Jeruzalę, skelbdami Evangeliją daugelyje samariečių kaimų.²⁶Dabar Viešpaties angelas prabilo į Pilypą...⁴⁰Pilypas buvo rastas Azote. Jis keliavo ir pamokslavo visuose miestuose, kol atvyko į Cezarėją (Apd 8, 4, 5, 12, 25, 26, 40).

¹⁸Jis skelbė jiems Jėzų ir prisikėlimą (Apd 17, 18).

³⁰Paulius išstisus dvejus metus gyveno savo nuomojamame name ir priiminėjo visus, kurie pas jį ateidavo.³¹ **skelbdamas Dievo karalystę ir mokydamas apie Viešpatį Jėzų Kristų** visiškai pasitikėdamas, niekam nedraudžiant. (Apd 28, 30–31)

Atkreipkite dėmesį, kad pamokslavimas apėmė IR Jėzų, IR karalystę. Deja, graikų-romėnų bažnyčių mokymuose dažnai trūksta tinkamo Dievo karalystės Evangelijos supratimo.

Iš tiesų, norėdamas padėti mums tapti tos karalystės dalimi, Dievas taip mylėjo žmones, kad pasiuntė Jėzų mirti už mus (Jono 3:16-17) ir taip pat išgelbėjo mus savo malone (Efeziečiams 2:8). Ir tai yra gerosios naujienos dalis (Apaštalų darbų 20:24).

Karalystės Evangelija yra tai, ko reikia pasauliui, bet...

Darbas dėl taikos (Mato 5:9) ir geradarystės yra vertingi tikslai (plg.

Galatams 6:10). Vis dėlto daugelis pasaulio lyderių, įskaitant religinius, tiki, kad taiką ir klestėjimą atneš tarptautinis žmonių bendradarbiavimas, o ne Dievo Karalystė. Ir nors jie pasieks tam tikrų laikinų sėkmių, jiems ne tik nepasiseks, bet ir kai kurios jų žmogiškos pastangos galiausiai prives Žemės planetą iki tokio lygio, kad gyvenimas joje taptų netvarus, jei Jėzus negrįžtų įkurti savo Karalystės (Mato 24:21-22). Žmonių taikymas Žemei be Dievo yra tuščia ir klaidinga evangelija (Psalmyno 127:1).

Daugelis pasaulio šalių bando parengti pusiau religinį babilonietišką tarptautinį planą, kaip XXI amžiuje įvesti naują pasaulio tvarką.^{5v} amžiuje. Tai yra kažkas, ką Tęsinys Dievo bažnyčia smerkia nuo pat savo įkūrimo ir planuoja toliau smerkti. Nuo tada, kai Šėtonas beveik prieš 6000 metų (Pradžios 3) suviliojo levą, kad ši pamiltų savo evangelijos versiją, daugelis žmonių tikėjo, kad geriau už Dievą žino, kas padarys juos ir pasaulį geresnius.

Remiantis Biblija, „babiloniškajai“ (Apreiškimo 17 ir 18) pasaulio tvarkai sukurti reikės karinio lyderio Europoje (vadinamo Šiaurės karaliumi, dar vadinamu Apreiškimo 13:1-10 žvėrimi) ir religinio lyderio (vadinamo netikru pranašu, dar vadinamu GALUTINIU Antikristu ir dviragiu žvėrimi Apreiškimo 13:11-17) iš septynių kalvų miesto (Apreiškimo 17:9,18). Nors

žmonijai reikia Kristaus sugrįžimo ir Jo karalystės įkūrimo, daugelis pasaulio gyventojų XXI amžiuje nekreips dėmesio į šią žinią. Nors žmonijai reikia Kristaus sugrįžimo ir Jo karalystės įkūrimo, XXI amžiuje daugelis pasaulio gyventojų nekreips dėmesio į šią žinią.^{5v} amžiuje – jie ir toliau tikės įvairiomis Šetono klaidingos evangelijos versijomis. Tačiau pasaulis gaus liudijimą.

Prisiminkime, kad Jėzus mokė:

¹⁴Ir ši karalystės Evangelija bus paskelbta visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas. (Mato 24:14)

Atkreipkite dėmesį, kad karalystės Evangelija pasieks pasaulį kaip liudytojas, o tada ateis pabaiga. Ta „pabaiga“ yra „didžiojo suspaudimo“ pradžia.

Tam yra kelios priežastys.

Viena iš jų yra ta, kad Dievas nori, jog pasaulis išgirstų tikrąją Evangeliją prieš Didžiojo suspaudimo pradžią (kurio pradžia parodyta Mato 24:21). Taigi, Evangelijos žinia yra liudijimas ir įspėjimas (plg. Ezechielio 3; Amoso 3:7). Tai paskatins daugiau pagonių (Romiečiams 11:25) ir nepagonių (Romiečiams 9:27) atsivertimų prieš Jėzaus sugrįžimą.

Kita priežastis yra ta, kad žinios esmė prieštarauja kylančios Šiaurės Karaliaus – žvėries – galios ir Netikrojo Pranašo, paskutiniojo Antikristo, požiūriams. Šie du iš esmės žada taiką žmonių pastangomis ir religiniais kompromisais, tačiau tai ves į pabaigą (Mato 24:14–22) ir sunaikinimą (plg. 1 Tesalonikiečiams 5:3).

Nors Biblijoje sakoma, kad reikia kovoti už pirminį tikrąjį tikėjimą (Judo 3), kad Dievo žodis yra tiesa (Jono 17:17) ir kad tikrieji krikščionys turi atsiskirti nuo tų, kurie eina į kompromisus su pagonybe (2 Korintiečiams 6:14-17), daugelis teigs, kad jų „evangelija“ (geroji naujiena) apima kompromisus, kad galėtų egzistuoti taika ir vienybė. Deja, daugelis tų, kurie propaguoja žvėries ir netikrojo pranašo (galutinio Antikristo) ekumenines ir tarpreligines darbotvarkes, tikrąją Dievo karalystės evangeliją laikys klaidinga evangelija.

Dėl su jais susijusių ženklų ir melagingų stebuklų (2 Tesalonikiečiams 2:9) dauguma pasaulio žmonių pasirinks tikėti melu (2 Tesalonikiečiams 2:9-12), o ne Evangelijos žinia. Dėl netinkamo Romos katalikų, Rytų ortodoksų, liuteronų ir kitų pasmerkto tūkstantmečio Dievo karalystės, daugelis neteisingai teigs, kad tūkstantmečio Dievo Karalystės Evangelijos žinia yra klaidinga Evangelija, siejama su žvėrimi ir Antikristu.

Prieš prasidedant Didžiajam suspaudimui, ištikimi Filadelfijos krikščionys (Apreiškimas 3:7-13) pasieks pasaulį (Mato 24:14), skelbdami tūkstantmečio karalystės evangeliją ir pasakodami pasauliui, ką veiks tam tikri pasaulio lyderiai (įskaitant žvėrį ir netikrą pranašą).

Jie palaikys žinią pasauliui, kad Žvėris, Šiaurės Karalius, kartu su Netikru Pranašu, galutiniu Antikristu, galiausiai sunaikins (kartu su kai kuriais savo sąjungininkais) JAV ir anglovalstybes: Jungtinę Karalystę, Kanadą, Australiją ir Naująją Zelandiją (Danieliaus 11:24,39) ir kad netrukus po to jie sunaikins arabų/islamo konfederaciją (Danieliaus 11:40-43), veiks kaip demonų įrankiai (Apreiškimo 16:13-14) ir galiausiai kovos su Jėzumi Kristumi jam sugrįžus (Apreiškimo 16:14; 19:19-20). Ištikimi filadelfiečiai (Apreiškimo 3:7-13) skelbs, kad netrukus ateis tūkstantmetė Dievo karalystė.

Tai greičiausiai sulauktų daug žiniasklaidos dėmesio ir prisidėtų prie Mato 24:14 išsipildymo. Mes Tęsinys Dievo Bažnyčia rengia literatūrą (keliomis kalbomis), papildoma interneto svetaines ir imasi kitų veiksmų, kad pasiruoštų „trumpam darbui“ (plg. Romiečiams 9:28), kuris padės Dievui nuspręsti, kad Mato 24:14 yra pakankamai pasirūpinta kaip ateinančios pabaigos liudytojas.

„Klaidinga evangelija“, skelbianti pasaulio lyderius (tikėtina, kokį nors „naują“ Europos lyderio tipą kartu su susikompromitavusiu popiežiumi, kuris pretenzija katalikybės forma) nepatiks toks skelbimas – jie nenorės, kad pasaulis sužinotų, ką jie iš tikrųjų darys (ir iš pradžių gali net patys tuo nepatikėti, plg. Izaijo 10:5-7). Jie ir (arba) jų rėmėjai taip pat greičiausiai melagingai mokys, kad ištikimi Filadelfijos krikščionys palaikys ekstremistinę doktriną (tūkstantmečio karalystę) apie ateinantį antikristą. Kad ir kokius pasmerkimus jie ir (arba) jų pasekėjai pateiktų Filadelfijos tikintiesiems ir Tęsinys Dievo Bažnyčia sukels persekiojimą (Danieliaus 11:29-35; Apreiškimo 12:13-15). Tai taip pat ves prie pabaigos – Didžiojo

suspaudimo pradžios (Mato 24:21; Danieliaus 11:39; plg. Mato 24:14-15; Danieliaus 11:31), taip pat 3 su puse metų apsaugos laikotarpį ištikimiems Filadelfijos krikščionims (Apreiškimo 3:10; 12:14-16).

Žvėris ir netikrasis pranašas bandys kontroliuoti jėgą, ekonominiu šantažu, ženklais, melo stebuklais, žmogžudystėmis ir kitais būdais (Apreiškimas 13:10-17; 16:14; Danieliaus 7:25; 2 Tesalonikiečiams 2:9-10). Krikščionys prašys:

¹⁰„Kiek ilgai, Viešpatie, šventas ir tiesakalbi, neteisi ir neatkeršys už mūsų kraują tiems, kurie gyvena žemėje?“ (Apreiškimas 6:10)

Per amžius Dievo žmonės svarstė ir klausė: „Kiek laiko praeis, kol Jėzus sugrįš?“

Nors nežinome dienos ar valandos, tikimės, kad Jėzus sugrįš (ir bus įkurta tūkstantmetė Dievo Karalystė) XXI a.^{šv.} amžiuje, remiantis daugeliu Šventojo Rašto eilučių (pvz., Mato 24:4-34; Psalmių 90:4; Ozėjo 6:2; Luko 21:7-36; Hebrajams 1:1-2; 4:4,11; 2 Petro 3:3-8; 1 Tesalonikiečiams 5:4), kurių kai kurias dalis dabar matome pildantis.

Jei Jėzus neįsikiš, žmonija bus sunaikinusi visą gyvybę:

²¹Nes tada bus didelis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiol ir kokio daugiau niekada nebus.²²Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas kūnas; bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. (Mato 24:21-22)

²⁹Tuoju pat po tų dienų suspaudimo saulė užtems, mėnulis nebeduos savo šviesos, žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės bus sukrėstos.³⁰Tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, ir tada visos žemės gentys raudos ir išvys Žmogaus Sūną, ateinantį dangaus debesyse su galia ir didžia šlove.³¹Ir Jis pasiųs savo angelus su galingu trimto garsu, ir jie surinks Jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kito. (Mato 24:29-31)

Dievo karalystė yra tai, ko reikia pasauliui.

Karalystės ambasadoriai

Koks tavo vaidmuo Karalystėje?

Šiuo metu, jei esate tikras krikščionis, turite būti Jėzaus ir Dievo karalystės ambasadoriumi. Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Paulius:

²⁰Taigi mes esame Kristaus pasiuntiniai, tarsi Dievas maldautų per mus. Kristaus vardu maldaujame: „Susitaikinkite su Dievu“ (2 Kor 5, 20).

¹⁴Tad stovėkite, susijusę tiesos drabužiais, apsivilkę teismo šarvais,¹⁵ir apsiavę kojas pasiruošimu skelbti taikos Evangeliją,¹⁶svarbiausia, pasiimkite tikėjimo skydą, su kuriuo užgesinsite visas ugnines piktojo strėles.¹⁷Pasiimkite ir išgelbėjimo šalmą bei Dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį,¹⁸visada meldamiesi visokeriopomis maldomis ir prašymais Dvasioje, todėl ištvermingai budėkite ir prašykite visų šventųjų,¹⁹ir man, kad man būtų duotas žodis, idant galėčiau drąsiai atverti burną ir paskelbti Evangelijos paslaptį,²⁰kurios pasiuntinys esu ir būdamas kaliniuose, kad galėčiau drąsiai kalbėti taip, kaip privalau kalbėti (Efeziečiams 6:14-20).

Kas yra ambasadorius?*Merriam-Webster Turi* tokį apibrėžimą:

1:oficialus pasiuntinys;*ypač*:aukščiausio rango diplomatinis agentas, akredituotas užsienio vyriausybėje ar suverenitetui kaip savo vyriausybės ar suvereniteto reziduojantis atstovas arba paskirtas specialioms ir dažnai laikinoms diplomatinėms užduotims.

2a:įgaliotasis atstovas arba pasiuntinys

Jei esi tikras krikščionis, esi oficialus Kristaus pasiuntinys! Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Petras:

⁹Bet jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatinga Jo liaudis, kad skelbtumėte šlovingus darbus To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą;¹⁰kurie kadaise

nebuvote tauta, o dabar esate Dievo tauta, kurie nebuvote gailėstingumo patyrę, o dabar esate jį patyrę (1 Petro 2:9-10)

Kaip krikščionys, turime būti šventos tautos dalimi.

Kuri tauta dabar yra šventa?

Na, tikrai ne jokios šio pasaulio karalystės, bet galiausiai jos bus Kristaus Karalystės dalis (Apreiškimas 11:15). Tai Dievo tauta, Jo Karalystė, kuri yra šventa.

Kaip ambasadoriai, mes paprastai nedalyvaujame tiesioginėje šio pasaulio tautų politikoje. Tačiau dabar turime gyventi Dievo būdu (taip pat žr. nemokamą el. knygą, kurią galima rasti adresu www.ccog.org pavadintas: *Krikščionys: Dievo karalystės ambasadoriai, Biblijos nurodymai, kaip gyventi krikščioniškai* Gyvendami Dievo gyvenimo būdu dabar, mes geriau sužinome, kodėl Dievo keliai yra geriausi, kad Jo karalystėje galėtume būti karaliais ir kunigais ir karaliauti su Kristumi žemėje:

⁵Tam, kuris mus pamilo ir nuplovė savo krauju mūsų nuodėmės,⁶ir padarė mus karaliais bei kunigais savo Dievui ir Tėvui, Jam tebūnie šlovė ir valdžia per amžių amžius! Amen. (Apreiškimas 1:5-6)

¹⁰Ir padarei mus karaliais ir kunigais mūsų Dievui, ir mes karaliausime žemėje. (Apreiškimas 5:10)

Vienas iš būsimų karaliais ir kunigais tapimo aspektų bus mokyti tuo metu mirtinguosius vaikščioti Dievo keliais:

¹⁹Tauta gyvens Sione, Jeruzalėje; tu daugiau nebeverski. Jis bus tau labai maloningas, kai išgirsi tavo šauksmą; Jis išgirs jį, Jis tau atsakys.²⁰Ir nors Viešpats duoda jums nelaimės duonos ir sielvarto vandens, jūsų mokytojai nebebus nustumti į kampą, bet jūsų akys matys jūsų mokytojus.²¹Tavo ausys girdės žodį už tavęs, sakantį: „Tai kelias, eikite juo“, kai tik pasuksite į dešinę ar į kairę. (Izaijo 30:19-21)

Nors tai pranašystė tūkstantmečio karalystei, šiame amžiuje krikščionys turi būti pasiruošę mokyti:

¹²...jau dabar jūs turėtumėte būti mokytojai (Hebrajams 5:12)

¹⁵Verčiau šventai laikykite Viešpatį Dievą savo širdyse, visada būkite pasiruošę įtikinamai atsakyti kiekvienam klausiančiam apie jumyse gyvenančią viltį su romumu ir baime (1 Petro 3:15).

Biblijoje rodoma, kad daugelis ištikimiausių krikščionių prieš pat Didžiojo suspaudimo pradžią duos daugeliui nurodymų:

³³Ir tie iš žmonių, kurie supranta, pamokys daugelį (Danieliaus 11:33)

Taigi, mokymasis ir augimas malone bei pažinimu (2 Petro 3:18) yra tai, ką turėtume daryti dabar. Dalis jūsų vaidmens Dievo karalystėje yra gebėti mokyti.

O ištikimesniems Filadelfijos krikščionims (Apreiškimas 3:7-13) tai taip pat apims svarbaus Evangelijos liudijimo rėmimą prieš prasidedant tūkstantmečio Dievo karalystei (plg. Mato 24:14).

Įkūrus Dievo karalystę, Dievo žmonės bus panaudoti padėti atkurti pažeistą planetą:

¹²Tie iš jūsų atkurs senas griuvėsius;
Tu atstatysi daugelio kartų pamatus ir būsi vadinamas plyšių
taisytoju, gatvių gyvenamųjų namų atkūrėju. (Izaijo 58:12)

Taigi, Dievo žmonės, kurie šiame amžiuje gyvena Dievo būdu, palengvins žmonėms gyvenimą miestuose (ir kitur) per šį atkūrimo laikotarpį, per tūkstantmetį.

Pasaulis tikrai taps geresne vieta. Mes turėtume būti Kristaus ambasadoriais dabar, kad galėtume tarnauti ir Jo Karalystėje.

Tikroji Evangelijos žinia yra transformuojanti

Jėzus pasakė: „Jei pasiliksite mano žodyje, jūs iš tiesų esate mano mokiniai. 32 Ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 31–32). Tiesos apie Dievo Karalystės Evangeliją pažinimas išlaisvina mus iš šio pasaulio klaidingų vilčių spąstų. Galime drąsiai remti planą, kuris veikia – Dievo

planą! Šėtonas apgavo visą pasaulį (Apreiškimas 12, 9), o Dievo Karalystė yra tikrasis sprendimas. Turime ginti tiesą ir ją ginti (plg. Jn 18, 37).

Evangelijos žinia yra daugiau nei asmeninis išgelbėjimas. Geroji Dievo Karalystės naujiena turėtų pakeisti žmogų šiame amžiuje:

²Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite, atnaujindami savo protą, kad galėtumėte iširti, kas yra gera, priimtina ir tobula Dievo valia. (Romiečiams 12:2)

Tikrieji krikščionys yra perkeičiami, kad tarnautų Dievui ir kitiems:

²²Vergai, visais atžvilgiais klausykite savo šeimininkų pagal kūną, ne dėl akių, kaip žmonėms įtikti norintys, bet nuoširdžiai, bijodami Dievo.²³Ir ką tik darote, darykite iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms,²⁴žinodami, kad iš Viešpaties gausite palikimo atlygį, nes tarnaujate Viešpačiui Kristui (Kolosiečiams 3:22-24).

²⁸Todėl, gaudami nesudrebinamą karalystę, būkime maloningi, kad galėtume Dievui deramai tarnauti su pagarba ir baime (Hebrajams 12:28).

Tikrieji krikščionys gyvena kitaip nei pasaulis. Mes priimame Dievo standartus, kurie yra aukštesni už pasaulio standartus, nustatydami, kas teisinga ir neteisinga. Teisieji gyvena tikėjimu (Hebrajams 10:38), nes tikėjimas reikalingas norint gyventi Dievo būdu šiame amžiuje. Krikščionys buvo laikomi tokiais skirtingais nuo pasaulio, kuriame gyveno, kad jų gyvenimo būdas Naujajame Testamente vadinamas „Keliu“ (Apaštalų darbų 9:2; 19:9; 24:14,22). Pasaulis gyvena savanaudiškai, apgautas Šėtono, tuo, kas vadinama „Kaino keliu“ (Judo 11).

Dievo karalystės Evangelija yra teisumo, džiaugsmo ir ramybės žinia (Romiečiams 14:17). Tinkamai suprastas pranašiškas žodis guodžia (plg. 1 Korintiečiams 14:3; 1 Tesalonikiečiams 4:18), ypač stebint, kaip griūva pasaulis (plg. Luko 21:8-36). Tikrasis krikščioniškas gyvenimo būdas veda į dvasinę gausą ir fizines palaimas (Morkaus 10:29-30). Tai viena iš priežasčių, kodėl tie, kurie juo gyvena, supranta, kad pasauliui reikia Dievo Karalystės. Krikščionys yra Dievo Karalystės pasiuntiniai.

Krikščionys viltis deda į dvasinį, o ne į fizinį pasaulį, nors ir gyvename fiziniame pasaulyje (Romiečiams 8:5-8). Turime „Evangelijos viltį“ (Kolosiečiams 1:23). Tai yra kažkas, ką suprato ankstyvieji krikščionys, ko daugelis šiandien išpažįstančiųjų Jėzų iš tikrųjų nesupranta.

6. Graikų-romėnų bažnyčios moko, kad Karalystė yra svarbi, bet...

Graikų-romėnų bažnyčios tiki, kad moko apie Dievo karalystę, bet joms sunku suprasti, kas ji iš tikrųjų yra. Pavyzdžiui, *Katalikų enciklopedija* moko apie karalystę:

Kristaus... Kiekviename Jo mokymo etape šios karalystės atėjimas, įvairūs jos aspektai, tiksli reikšmė, būdas, kuriuo ji turi būti pasiekta, sudaro pagrindinę Jo kalbų mintį, todėl Jo kalba vadinama „karalystės evangelija“... jie pradėjo kalbėti apie Bažnyčią kaip apie „Dievo karalystę“; plg. Kol 1, 13; 1 Tes 2, 12; Apr 1, 6, 9; v, 10 ir kt.... tai reiškia Bažnyčią kaip tą dieviškąją instituciją... (Popiežius H. Dievo karalystė. Katalikų enciklopedija, VIII tomas. 1910).

Nors aukščiau minėta eilutė buvo nukreipta į „Kol. 1, 13; 1 Tes. 2, 12; Apr. 1, 6, 9; v, 10“, jei jas paieškosite, pamatysite, kad nė vienoje iš šių eilučių nieko nesakoma apie Bažnyčia yra Dievo Karalystė. Jie moko, kad tikintieji

bus Dievo Karalystės dalis arba kad tai yra Jėzaus karalystė. Biblijoje perspėjama, kad daugelis pakeis Evangeliją arba atsigręš į kitą, neteisingą (Galatams 1:3-9). Deja, daugelis taip ir padarė.

Jėzus mokė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jono 14:6). Petras mokė: „Nėra niekame kitame išgelbėjimo, nes neduota po dangumi žmonių, kuriuo turime būti išgelbėti“ (Apd 4:12). Petras pasakė žydams, kad visi turi turėti tikėjimą, atgailautų ir priimtų Jėzų, kad būtų išgelbėti (Apd 2:38).

Priešingai tam, velionis popiežius Pranciškus mokė, kad ateistai be Jėzaus gali būti išgelbėti gerais darbais! Jis taip pat moko, kad žydai gali būti išgelbėti ir nepriėmę Jėzaus! Be to, jis ir kai kurie graikų-romėnų bažnyčios atstovai, regis, mano, kad nebiblinė „Marijos“ versija yra raktas į Evangeliją, taip pat raktas į ekumeninę ir tarpreliginę vienybę. Deja, jie ir kiti nesupranta nei Jėzaus, nei tikrosios Dievo Karalystės Evangelijos svarbos. Daugelis propaguoja klaidingas evangelijas.

Daugelis nori vaikščioti regėjimu ir turėti tikėjimą pasaulyje. Naujasis Testamentas moko, kad krikščionys turi žvelgti aukštin:

²Galvokite apie tai, kas aukštybėse, o ne apie tai, kas žemėje (Kolosiečiams 3:2).

⁷Mes gyvename tikėjimu, o ne regėjimu (2 Korintiečiams 5:7).

Vis dėlto popiežius Pijus XI iš esmės mokė vaikščioti pagal savo bažnyčios vaizdą:

...Katalikų Bažnyčia...yra Kristaus karalystė žemėje. (Pijaus enciklika)*Kurie pirmieji?*).

The *Katalikų Biblija 101* svetainėje teigiama, kad „Dievo karalystę žemėje 33 m. įkūrė Jėzus Kristus savo Bažnyčios, vadovaujamos Petro... Katalikų Bažnyčios, pavidalu“. Tačiau tūkstantmetinė Dievo Karalystė čia nėra, taip pat tai nėra Romos Bažnyčia. Kai ji ateis, ji bus žemėje. Nors tikroji Dievo Bažnyčia turi „karalystės raktus“ (Mato 16:19), tie, kurie teigia, kad bažnyčia yra Dievo karalystė, „paėmė pažinimo raktą“ (Luko 11:52).

Romos bažnyčia taip griežtai moko prieš greitai ateisiančią žemiškąją tūkstantmetinę Dievo Karalystę, kad tai iš esmės vienintelė „Antikristo doktrina“, įtraukta į oficialius *Katalikų Bažnyčios katekizmas*:

676 Antikristo apgaulė jau pradeda įgauti formą pasaulyje kiekvieną kartą, kai teigiama, kad istorijoje įgyvendinta mesijinė viltis, kuri gali būti įgyvendinta tik už istorijos ribų per eschatologinį teismą. Bažnyčia atmetė net modifikuotas šio karalystės klastojimo formas, pavadintas tūkstantmečio karalystės pavadinimu... (Katalikų Bažnyčios katekizmas. Imprimatur Potest + Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Deja, tie, kurie pritaria šiai pozicijai, galiausiai turės didelių problemų skelbdami Dievo Karalystės Evangeliją. Kai kurie imsias siaubingų veiksmų prieš tuos, kurie ją skelbia (Danieliaus 7:25; 11:30-36). Bet, galite pagalvoti, argi ne visi, kurie išpažįsta Jėzų kaip Viešpatį, bus karalystėje? Ne, nebus. Atkreipkite dėmesį, ką pasakė Jėzus:

²¹„Ne kiekvienas, kuris man sako: ‘Viešpatie, Viešpatie!’, įeis į dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią.²²Daugelis man sakys tą dieną: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daug stebuklų Tavo vardu?’²³Ir tada aš jiems pareikšiu: ‘Aš niekada jūsų nepažinojau; šalinkitės nuo manęs, jūs, kurie darote piktadarius!’ (Mato 7:21-23)

Apaštalas Paulius pažymėjo, kad „neteisybės paslaptis“ jo laikais „jau veikė“ (2 Tesalonikiečiams 2:7). Šis neteisėtumas taip pat susijęs su tuo, apie ką Biblija perspėja paskutiniaisiais laikais, ir tai vadinama „didžiosios Babelės paslaptimi“ (Apreiškimo 17:3-5).

„Įstatymų nedorybės paslaptis“ yra susijusi su išpažįstančiais krikščionimis, kurie tiki, kad jiems nereikia laikytis Dievo Dešimties įsakymų ir pan. ir (arba) yra tiek daug priimtinių išimčių ir (arba) yra priimtinos atgailos formos, leidžiančios sulaužyti Dievo įstatymą, todėl, nors jie mano turintys Dievo įstatymo formą, jie nesilaiko krikščionybės formos, kurią Jėzus ar Jo apaštalai pripažintų teisėta.

Graikai-romėnai yra kaip fariziejai, kurie pažeidė Dievo įsakymus, bet teigė, kad jų tradicijos tai daro priimtiniu – Jėzus pasmerkė tokį požiūrį (Mato 15:3-9)! Izaijas taip pat perspėjo, kad žmonės, tvirtinantys esą Dievo, maištaus prieš Jo įstatymą (Izaijo 30:9). Deja, šį neteisėtą maištą matome iki šiol.

Kita „paslaptis“, regis, yra ta, kad Romos bažnyčia, regis, tiki, jog jos militaristinės ekumeninės ir tarpreliginės darbotvarkės nuves į taiką ir nebiblinę Dievo karalystės versiją žemėje. Šventasis Raštas perspėjo apie artėjančią ekumeninę vienybę, kuri, jo mokymu, bus sėkminga kelerius metus (pastaba:*Naujoji Jeruzalės Biblija*, parodytas katalikų patvirtintas vertimas):

⁴Jie parpuolė kniūbsčia prieš slibiną, nes jis buvo suteikęs žvėriui valdžią, ir jie parpuolė kniūbsčia prieš žvėrį, sakydami: „Kas gali lygintis su žvėrimi? Kas gali prieš jį kovoti?“⁵Žvėriui buvo leista liežuviu ginti savo pasigyrimus ir šventvagystes bei būti aktyviam keturiasdešimt du mėnesius;⁶ir ji piktžodžiavo Dievui, Jo vardui, Jo dangiškajai Palapinei ir visiems, kurie ten gyvena.⁷Jai buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, suteikta valdžia kiekvienai rasei, tautai, kalbai ir tautai;⁸ir jį garbins visi pasaulio žmonės, tai yra kiekvienas, kurio vardas nebus įrašytas nuo pasaulio sukūrimo aukos Avinėlio gyvenimo knygoje.⁹Tegul kiekvienas, kas gali girdėti, klauso:¹⁰Kas nelaisvei – į nelaisvę, kas mirčiai kalaviju – į mirtį kalaviju. Todėl šventieji turi būti ištvermingi ir tikėti. (Apreiškimas 13:4-10)

Biblija perspėjo apie Babilono vienybę paskutiniaisiais laikais:

¹Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, atėjo pas mane ir tarė: „Ateik, ir aš tau parodysiu bausmę didžiosios paleistuvės, sėdinčios prie gausių vandenų sosto.“²Su kuria visi žemės karaliai prostituavo ir kuri jos svetimavimo vynu girdė visus pasaulio gyventojus.“³Jis dvasia mane nunešė į dykumą, ir ten aš pamačiau moterį, jojančią ant skaisčiai raudono žvėries, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų, ant kurio buvo užrašyti šventvagiški užrašai.⁴Moteris vilkėjo purpuru ir skaisčiai raudonu drabužiu, žėrėjo auksu, brangakmeniais ir perlais, o rankoje laikė auksinę

vyno taurę, pilną savo paleistuvės bjaurių nešvarumų.⁵ **Ant jos kaktos buvo užrašytas vardas, užšifruotas vardas: „Didžioji Babelė, visų žemės prostitučių ir visų nešvarybių motina“.**¹⁶Mačiau ją girtą, girtą šventųjų kraujo ir Jėzaus kankinių kraujo; ir kai ją pamačiau, buvau visiškai sutrikęs. (Apreiškimas 17:1-6)

⁹„Tam reikia gudrumo.“**septynios galvos yra septynios kalvos**, ant kurio sėdi moteris...¹⁸Moteris, kurią matėte, yra **didysis miestas**„kuris turi valdžią visiems žemės valdovams“ (Apreiškimas 17:9, 18).

¹Po to mačiau kitą angelą, nusileidžiantį iš dangaus, kuriam buvo duota didelė valdžia, ir žemė spindėjo nuo jo šlovės.²Jis visu balsu sušuko: „Krito Babilonas, **Didžioji Babilona** griuvo ir tapo velnių buveine bei visų netyrų dvasių ir nešvarių, bjaurių paukščių prieglauda.³Visos tautos gėrė iš jos paleistuvystės vyno; kiekvienas žemės karalius su ja pasipelnė, ir kiekvienas pirklys praturtėjo iš jos palaidumo.“⁴Dar vienas balsas prabilo iš dangaus; girdėjau jį sakant: „**Išeikite iš jos, mano tauta, kad nedalyvautumėte jos nusikaltimuose ir netektų kęsti tų pačių negandų.**“⁵Jos nuodėmės pasiekė dangų, ir Dievas turi omenyje jos nusikaltimus: elkitės su ja taip, kaip ji elgėsi su kitais.⁶Jai turi būti sumokėta dvigubai daugiau, nei ji pareikalavo. Ji turi gauti dvigubai stipresnį puodelį savo paties mišinio.⁷Kiekviena jos pompastika ir orgija bus prilyginta kankinimui ar agonijai. Aš esu karalienė, galvoja ji; aš nesu našlė ir niekada nepatirsiu netekties.⁸Todėl vieną dieną ją ištiks negandos: ligos, gedulas ir badas. Ji bus sudeginta iki pamatų. Galingas yra Viešpats Dievas, kuris ją pasmerkė.“⁹„Ją gedės ir verks žemės karaliai, kurie su ja paleistuvavo ir kėlė su ja orgijas. Jie matys jos degimo dūmus.“ (Apreiškimas 18:1-9)

Zacharijo knygoje Biblija perspėja apie ateinančią Babiloną ir parodo, kad tikroji vienybė bus pasiekta tik tada, kai *po* Jėzus grįžta:

¹⁰Saugokitės! Saugokitės! Bėkite iš šiaurės krašto, – sako Viešpats, – nes Aš jus išsklaidysiu į keturias dangaus vėjų puses, – sako

Viešpats.¹¹Atsargiai! Pabėgk! **Sionas dabar gyvena su Babilono dukterimi!**

¹²Nes tai sako kareivijų Viešpats, nes šlovė įsakė

man apie tautas, kurios jus apiplėšė: „Kas jus paliečia, paliečia mano akies vyzdį.“¹³Dabar štai aš pamojuosiu ranka virš jų, ir juos apiplėš tie, kuriuos jie pavergė. Tada žinosite, kad mane siuntė kareivijų Viešpats!¹⁴Giedok, džiūgauk, Siono dukra, nes dabar aš ateinu gyventi tarp jūsų, – skelbia Viešpats!¹⁵Tą dieną daugelis tautų atversis į Viešpatį, taps jo tauta ir gyvens tarp jūsų. Tada žinosite, kad kareivijų Viešpats mane siuntė pas jus.¹⁶Jahvė užims Judą, savo dalį Šventojoje Žemėje, ir vėl pasirinks Jeruzalę (Zacharijo 2:10–16, NJB; atkreipkite dėmesį, kad KJV/NKJV versijose eilutės išvardytos kaip Zacharijo 2:6–12).

Ekumeniniai ir tarpkonfesiniai judėjimai, kuriuos skatina Jungtinės Tautos, Vatikanas, daugelis protestantų ir Rytų ortodoksų lyderių, yra aiškiai smerkiami Biblijos ir neturėtų būti skatinami. Jėzus perspėjo apie tuos, kurie...*teigdamas sekti* paskui Tą, kuris „daugelį apgaus“ (Mato 24:4-5). Didelė dalis ekumenizmo yra susijusi su Apreiškimo 6:1-2 pirmojo antspaudo atplėšimu, dar žinomu kaip Apreiškimo „baltasis raitelis“ (kuris NĖRA Jėzus) ir Apreiškimo 17 paleistuvė.

Kaip ir Zacharijas, apaštalas Paulius taip pat mokė, kad tikroji tikėjimo vienybė neįvyks, kolo Jėzus grįžta:

¹³kol visi pasieksime tikėjimo ir Dievo Sūnaus pažinimo vienybę ir tapsime tobulu žmogumi, visiškai subrendusiu pagal paties Kristaus pilnatvę (Efeziečiams 4:13).

Tie, kurie tiki, kad ši vienybė ateina prieš Jėzaus sugrįžimą, klysta. Iš tikrųjų, kai Jėzus sugrįš, Jis turės sunaikinti tautų, kurios susivienys prieš Jį, vienybę:

^{11:15}Tada septintasis angelas sutrimitavo, ir danguje pasigirdo balsai, šaukiantys: „Pasaulio karalystė tapo mūsų Viešpaties ir jo Kristaus karalyste, ir jis karaliaus per amžių amžius!“¹⁶Dvidešimt keturi vyresnieji, sėdėdami Dievo akivaizdoje, parpuolė kniūbsčia ir, pagarbindami Dievą, palietė kaktas iki žemės.¹⁷Šiais žodžiais:

„Dėkojame Tau, visagali Viešpatie Dieve, kuris esi ir kuris buvai, už tai, kad prisiėmei savo didžią galią ir pradėjai savo valdymą.“¹⁸Tautos siautėjo, ir dabar atėjo Tavo atpildo metas, mirusiųjų teismo metas, Tavo tarnų pranašų, šventųjų ir tų, kurie bijo Tavo vardo, mažų ir didelių, atlyginimo metas. Atėjo metas sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę.“ (Apreiškimas 11:15–18)

^{19:6}Ir išgirdau tai, kas atrodė kaip didžiulės minios balsai, tarsi vandenyno šniokštimas ar galingas griaustinio dundesys, atsakant: „Aleliuja! Prasidėjo Viešpaties, mūsų visagalio Dievo, karalystė; [...]“¹⁹Tada pamačiau žvėrį su visais žemės karaliais ir jų armijomis, susirinkusius kovoti su Raiteliu ir jo armija.²⁰Bet žvėris buvo paimtas į nelaisvę kartu su netikru pranašu, kuris žvėries vardu darė stebuklus ir jais apgavo tuos, kurie priėmė žvėries ženklą žymę ir garbino jo statulą. Jie abu buvo gyvi įmesti į ugninį ežerą, degantį sieros.²¹Visus likusius nužudė Raitelio kardas, išlindęs iš jo burnos, ir visi paukščiai prisikimšo jų mėsos...^{20:4}Tada mačiau sostus, kuriuose jie sėdėjo ir ant jų buvo suteikta valdžia teisti. Mačiau visų, kurie buvo nukirsdinti už Jėzaus liudijimą ir Dievo žodžio skelbimą, ir tų, kurie atsisakė garbinti žvėrį ar jo statulą ir nepriėmė įžiebto ženklą ant savo kaktos ar rankų, sielas. Jie atgijo ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų. (Apreiškimas 19:6, 19-21; 20:4)

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus turės sunaikinti prieš Jį susivienijusias pasaulio armijas. Tada Jis ir pirmieji prisikėlimo šventieji karaliaus. Tuomet bus tikra tikėjimo vienybė. Deja, daugelis klausysis netikrų tarnų, kurie atrodo geri, bet tokie nėra, kaip perspėjo apaštalas Paulius (2 Korintiečiams 11:14-15). Jei daugiau žmonių iš tikrųjų suprastų Bibliją ir Dievo Karalystės Evangeliją, mažiau žmonių kovotų prieš Jėzų Jo sugrįžimo metu.

7. Kodėl Dievo Karalystė?

Nors žmonės mėgsta manyti, kad esame tokie protingi, mūsų supratimas turi ribas, tačiau Dievo „supratimas yra begalinis“ (Psalmyno 147:5).

Štai kodėl Dievo įsikišimas bus būtinas, kad ši planeta būtų sutvarkyta.

Nors daugelis tiki Dieve, didžioji dauguma žmonių nenori daryti to, ką Jis sako, ir gyventi taip, kaip Jis sako. *Jis Tikrai* vadovauja. Atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus:

⁸Tau, žmogau, parodė, kas gera; ir ko Viešpats iš tavęs reikalauja? Tik elgtis teisingai, mylėti gailestingumą ir nuolankiai vaikščioti su savo Dievu? (Michėjo 6:8)

Nuolankiai vaikščioti su Dievu nėra tai, ko žmonija iš tikrųjų norėjo daryti. Nuo Adomo ir Ievos laikų (Pradžios 3:1-6) žmonės pasirinko pasikliauti savimi ir savo prioritetais, o ne Dievu, nepaisydami Jo įsakymų (Išėjimo 20:3-17).

Patarlių knyga moko:

⁵Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir nesiremik savo paties supratimu;⁶Visais savo keliais pripažink Jį, ir Jis nukreips tavo takus.⁷Nebūk išmintingas savo paties akyse; bijok Viešpaties ir venk pikto. (Patarlių 3:5-7)

Vis dėlto dauguma žmonių iš tikrųjų nepasitiki Dievu visa širdimi ir nelaukia, kol Jis nukreips jų žingsnius. Daugelis sako, kad darys tai, ko nori Dievas, bet to nedaro. Žmoniją apgavo Šėtonas (Apreiškimas 12:9) ir ji pasidavė pasaulio geiduliams bei „gyvenimo puikybei“ (1 Jono 2:16).

Todėl daugelis susikūrė savo religines tradicijas ir pasaulietines valdžias, nes mano, kad geriausiai žino. Tačiau jie to nedaro (plg. Jeremijo 10:23) ir dauguma nuoširdžiai neatgailaus.

Štai kodėl žmonijai reikia Dievo karalystės (plg. Mato 24, 21–22).

Apsvarstykite palaiminimus

Vienas iš geriausiai žinomų Jėzaus pasakytų teiginių yra palaiminimai, kuriuos Jis paskelbė savo Pamokslas *ant kalno alyvuogių*.

Atkreipkite dėmesį į kai kuriuos Jo žodžius:

³„Palaiminti vargšai dvasia, nes jų yra dangaus karalystė.“⁴Palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus paguosti.⁵Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę.⁶Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teismo, nes jie bus pasotinti.⁷Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo.⁸Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą.⁹Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo sūnumis.¹⁰Palaiminti, kurie persekiojami dėl teismo, nes jų yra dangaus karalystė. (Mato 5:3-10)

Būtent Dievo karalystėje (plg. Morkaus 4:30–31), kurią Mato dažnai vadina dangaus karalyste (plg. Mato 13:31), bus įvykdyti šie palaiminti pažadai. Būtent Dievo karalystėje bus įvykdytas pažadas, kad romieji paveldės žemę, o tyrieji regės Dievą. Laukite gerosios naujienos apie palaiminimus Dievo karalystėje!

Dievo keliai yra teisingi

Tiesa ta, kad Dievas yra meilė (1 Jono 4:8,16) ir Dievas NĖRA savanaudis. Dievo įstatymai rodo meilę Dievui ir meilę artimui (Morkaus 12:29-31; Jokūbo 2:8-11). Pasaulio keliai yra savanaudiški ir baigiasi mirtimi (Romiečiams 8:6).

Atkreipkite dėmesį, kad Biblija rodo, jog tikri krikščionys laikosi įsakymų:

¹Kas tiki, kad Jėzus yra Kristus, tas gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli Tą, kuris jį pagimdė, myli ir Tą, kuris iš Jo yra gimęs.²Iš to pažįstame, kad mylime Dievo vaikus, kai mylime Dievą ir laikomės Jo įsakymų.³Nes tai yra Dievo meilė – vykdyti Jo įsakymus ir Jo įsakymus.

nėra naštos. (1 Jono 5:1-3)

Visi Dievo „įsakymai yra teisūs“ (Psalmyno 119:172). Jo keliai yra tyri (1 Titui 1:15). Deja, daugelis priėmė įvairias „neteisybės“ formas ir nesuvokia, kad Jėzus atėjo NE panaikinti įstatymo ar pranašų, o juos įvykdyti (Mato 5:17), paaiškindamas jų tikrąją prasmę ir išplėsdamas juos daugiau, nei daugelis manė (pvz., Mato 5:21–28). Jėzus mokė, kad „kas juos vykdys ir mokys, tas bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje“ (Mato 5:19) (sąvokos „Dievo karalystė“ ir „dangaus karalystė“ yra vienodos).

Biblija moko, kad tikėjimas be darbų yra miręs (Jokūbo 2:17). Daugelis teigia sekantys Jėzumi, bet iš tikrųjų netiki Jo mokymais (Mato 7:21–23) ir neseka Juo taip, kaip turėtų (plg. 1 Korintiečiams 11:1). „Nuodėmė yra įstatymo laužymas“ (1 Jono 3:4) ir visi yra nusidėję (Romiečiams 3:23). Tačiau Biblija rodo, kad gailestingumas nugalės teismą (Jokūbo 2:13), nes Dievas tikrai turi planą visiems (plg. Luko 3:6).

Žmogiški sprendimai, išskyrus Dievo kelius, neveiks. Tūkstantmečio karalystėje Jėzus valdys „geležine lazda“ (Apreiškimas 19:15), ir gėris triumfuos, jei žmonės gyvens Dievo keliu. **VISOS pasaulio problemos kyla dėl to, kad šio pasaulio visuomenės atsisako paklusti Dievui ir Jo įstatymui** Istorija rodo, kad žmonija nesugeba išspręsti visuomenės problemų:

⁶Kūniškas mąstymas – tai mirtis, o dvasiškas – gyvenimas ir ramybė.⁷Nes kūniškas mąstymas yra priešiškas Dievui; jis

nepaklūsta Dievo įstatymui ir iš tikrųjų negali paklusti.⁸Taigi, gyvenantys pagal kūną, negali patikti Dievui. (Romiečiams 8:6-8)

Krikščionys turi sutelkti dėmesį į dvasinį, ir po atgailos bei krikšto jiems suteikiama Dievo Dvasia tai daryti šiame amžiuje (Romiečiams 8:9), nepaisant mūsų asmeninių silpnųjų:

²⁶Matote savo pašaukimą, broliai? Nedaug yra tarp jūsų išmintingų pagal kūną, nedaug galingų, nedaug kilmingų.²⁷Bet Dievas išsirinko, kas pasaulyje kvaila, kad sugėdintų išmintinguosius, ir Dievas išsirinko, kas pasaulyje silpna, kad sugėdintų galinguosius.²⁸ir tai, kas pasaulyje niekinama ir niekinama, Dievas išsirinko, ir tai, kas nėra, kad panaikintų tai, kas laikoma kažkuo,²⁹kad joks kūnas nesigirtų Jo akivaizdoje.³⁰Bet dėl Jo jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo išmintimi iš Dievo, teisumu, pašventinimu ir atpirkimu,³¹kad, kaip parašyta: „Kas giriasi, tesigiria Viešpačiu“ (1 Kor 1, 26–31).

Krikščionys turi šlovinti Dievo planą! Mes dabar vaikščiojame tikėjimu (2 Korintiečiams 5:7), žvelgdami aukštyn (Kolosiečiams 3:2) tikėdami (Hebrajams 11:6). Mes būsime palaiminti už tai, kad laikomės Dievo įsakymų (Apreiškimas 22:14).

Kodėl Dievo karalystės Evangelija?

Protestantai linkę manyti, kad priėmę Jėzų kaip gelbėtoją, jie ieško Dievo karalystės. Romos katalikai tiki, kad pakrikštytieji, net kūdikiai, įstojo į jų bažnyčią kaip karalystė. Romos ir Rytų ortodoksų katalikai linkę manyti, kad per sakramentus ir pan. jie ieško Dievo karalystės. Nors krikščionys turi būti pakrikštyti, graikų-romėnų protestantai linkę žvelgti į pasaulį, kad išspręstų žmonijos problemas. Jie linkę orientuotis į žemiškus dalykus (plg. Romiečiams 8:6-8).

Pirmiausia ieškoti Dievo karalystės (Mato 6:33) yra krikščionių gyvenimo tikslas. Tikslas – ne ieškoti sprendimų pasaulyje, bet Dieve ir Jo keliuose. Geroji Dievo Karalystės naujiena keičia mūsų gyvenimus.

Biblijoje sakoma, kad krikščionys valdys su Jėzumi, bet ar supranti, kad tai reiškia, jog tikri krikščionys iš tikrųjų valdys miestus? Jėzus mokė:

¹²„Vienas didikas iškeliavo į tolimą šalį, kad įgytų karalystę ir sugrįžtų.¹³Tad jis pasišaukė dešimt savo tarnų, padavė jiems dešimt minų ir tarė: „Verskitės, kol sugrįšiu“.¹⁴Bet jo piliečiai jo nekontentė ir pasiuntė paskui jį pasiuntinius, sakydami: „Mes nenorime, kad šis mums karaliautų!“

¹⁵„Ir taip atsitiko, kad kai jis sugrįžo, gavęs

karalystėje, jis įsakė pašaukti pas save tuos tarnus, kuriems buvo davęs pinigų, kad sužinotų, kiek kiekvienas uždirbo prekiaudamas.¹⁶Tada atėjo pirmasis ir tarė: „Šeimininke, tavo mina uždirbo dešimt minų.“¹⁷Ir jis jam tarė: „Gera, gerasis tarnel! Kadangi buvai ištikimas mažame dalyke, gauk valdžią dešimčiai miestų“.¹⁸Ir antrasis atėjo ir tarė: „Šeimininke, tavo mina uždirbo penkis minas“.¹⁹Taip pat ir jam tarė: „Tu valdyk penkis miestus“ (Lk 19, 12–19).

Būkite ištikimi tame mažame turte, kurį turite dabar. Krikščionys turės galimybę valdyti tikrus miestus, tikroje karalystėje. Jėzus taip pat pasakė: „Mano atlygis su manimi – atiduoti kiekvienam pagal jo darbą“ (Apreiškimo 22:12). Dievas turi planą (Jobo 14:15) ir vietą (Jono 14:2) tiems, kurie tikrai Jam atsilieps (Jono 6:44; Apreiškimo 17:14). Dievo karalystė yra tikra, ir jūs galite būti jos dalimi!

2016 metų pradžioje žurnale Mokslas turėjo straipsnį pavadinimu „Minios galia“, kuriame teigiama, kad dirbtinis intelektas ir minios resursai galėtų išspręsti žmonijos „blogis“. Tačiau straipsnyje nebuvo suprantama, kas yra blogis, jau nekalbant apie tai, kaip jį išspręsti. Vėlesnis dirbtinio intelekto programų atsiradimas tikrai neišsprendė pasaulio problemų.

Bendradarbiavimas, be tikrųjų Dievo kelių sekimo, yra pasmerktas žlugti XXI amžiuje.^{5v}amžiuje, kaip ir po Didžiojo tvano, kai žmonija bendradarbiavo statydama nepavykusį Babelio bokštą (Pradžios 11:1-9).

Pasaulio problemos, tokiose vietose kaip Artimieji Rytai (nepaisant numatomos laikinos naudos, pvz., Danieliaus 9:27a; 1 Tesalonikiečiams 5:3), nebus išspręstos žmonių – mums reikia Dievo Karalystės ramybės (Romiečiams 14:17).

Tarptautinio terorizmo problemos, nepaisant laukiamos naudos, nebus išspręstos (plg. Ezechielio 21:12) apgautųjų Jungtinėse Tautose (plg. Apreiškimo 12:9) – mums reikia Dievo Karalystės džiaugsmo ir paguodos.

Aplinkos problemos nebus išspręstos tarptautiniu bendradarbiavimu, kaip kad pasaulio tautos padės sunaikinti Žemę (Apreiškimas 11:18), bet jas išspręs Dievo Karalystė.

Seksualinio amoralumo, abortų ir žmogaus kūno dalių pardavimo problemas išspręs ne JAV (plg. Apreiškimo 18:13), o Dievo Karalystė.

Didžiulė JAV, JK ir daugelio kitų tautų skola nebus išspręsta tarptautiniu tarpininkavimu, o galiausiai (po sunaikinimo pagal Habakuko 2:6-8) Dievo Karalystės.

Jungtinės Tautos neišspręs nežinojimo ir klaidingo išsilavinimo – mums reikia Dievo karalystės. Religinį nesutarimą iš tikrųjų neišspręs joks ekumeninis tarpreliginis judėjimas, pritarantis išgelbėjimui be tikrojo Biblijos Jėzaus. Nuodėmė yra pasaulio PROBLEMA, ir tam mums reikia Jėzaus aukos ir Jo sugrįžimo Dievo karalystėje. Šiuolaikinis medicinos mokslas neturi visų atsakymų į žmonių sveikatos klausimus – mums reikia Dievo karalystės.

Genetiškai modifikuoti organizmai, kurie dėl galimo didelio derliaus praradimo kelia bado grėsmę kai kurioms pasaulio dalims, neišspręs bado problemos – mums reikia Dievo karalystės.

Didžiulis skurdas Afrikos, Azijos ir kitur, nors kurį laiką ir lėmė pabaigos laikų „Babilono“ teikiama nauda (plg. Apreiškimo 18:1–19), neišspręs skurdo problemos – mums reikia Dievo karalystės. Mintis, kad be Jėzaus žmonija gali sukurti utopiją šiame „dabartiniame piktaime amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3–10). Mums reikia Dievo karalystės.

Tūkstantmečio Dievo karalystės etapas yra tiesiogine prasme žemėje įkurta karalystė. Ji bus pagrįsta mylinčiais Dievo įstatymais ir mylinčiu Dievu kaip vadovu. Šventieji karaliaus su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimas 5:10; 20:4-6). Ši karalystė apims tuos, kurie iš tikrųjų yra Dievo Bažnyčioje, tačiau jokioje Šventojo Rašto vietoje nenurodoma, kad Dievo Karalystė iš tikrųjų yra Bažnyčia (katalikų ar kitokia). Romos bažnyčia priešinosi tūkstantmečio

mokymui, o vėliau, artėjant pabaigai, ji dar labiau priešinsis Biblijos Evangelijos žiniai. Tai greičiausiai sulauks didelio žiniasklaidos dėmesio, o tai gali padėti išsipildyti Mato 24:14.

Paskutiniame etape Dievo Karalystė apims „Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo“ (Apreiškimas 21:2), ir jos augimui nebus galo. Nebebus neteisybės, nebebus sielvarto ir nebebus mirties.

Dievo karalystės Evangelijos skelbimas ir supratimas yra svarbi Biblijos tema. Senojo Testamento rašytojai mokė apie tai. Jėzus, Paulius ir Jonas mokė apie tai. Seniausias išlikęs „krikščioniškas“ pamokslas už Naujojo Testamento ribų mokė apie tai. Antrojo amžiaus pradžios krikščionių vadovai, tokie kaip Polikarpas ir Melitonas, mokė apie tai. Mes Tęsinys Dievo Bažnyčia moko apie tai šiandien. Prisiminkite, kad Dievo Karalystė yra pirmoji tema, apie kurią, remiantis Biblija, Jėzus skelbė (Morkaus 1:13). Apie tai Jis taip pat skelbė po savo prisikėlimo (Apaštalų darbų 1:3) – ir tai yra tai, ko krikščionys turėtų siekti pirmiausia (Mato 6:33).

Evangelija yra ne tik apie Jėzaus gyvenimą ir mirtį. Svarbiausias Jėzaus ir Jo pasekėjų skelbtos Evangelijos akcentas buvo ateinanči Dievo Karalystė. Karalystės Evangelija apima išgelbėjimą per Kristų, bet taip pat apima mokymą apie žmonių valdžių pabaigą (Apreiškimas 11:15).

Atminkite, Jėzus mokė, kad galas ateis tik po to, kai karalystės Evangelija bus paskelbta pasauliui kaip liudijimas visoms tautoms (Mato 24:14). Ir tas skelbimas vyksta dabar. Ar norėtumėte prisidėti prie šio paskutinio, pabaigos meto darbo?

Geros naujienos yra tai, kad **Dievo karalystė yra žmonijos problemų sprendimas...**Vis dėlto dauguma NENORĖJO to palaikyti, nei girdėti, nei tikėti jo tiesa. Dievo Karalystė yra amžina (Mato 6:13), o „šis pasaulis praeina“ (1 Korintiečiams 7:31).

Skelbti tikrąją Dievo karalystės evangeliją yra tai, ką mes, *Tęsinys Dievo Bažnyčia* rimtai žiūri į tai. Mes stengiamės mokyti visko, ko moko Biblija (Mato 28:19-20), įskaitant ir Dievo Karalystę (Mato 24:14). Laukdami tos karalystės, turime mokyti ir sekti Dievo keliais bei guosti kitus, kurie nori tikėti tiesa.

Argi neturėtumėte paremti ateinančios Dievo Karalystės Evangelijos skelbimo? Ar tikėsite Dievo Karalystės Evangelija?

Tęsinys Dievo bažnyčia

JAV biuras Tęsinys Dievo bažnyčia yra adresu:1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornija, 93433, JAV; svetainė www.ccog.org.

Tęsinys Dievo bažnyčios (CCOG) svetainės

CCOG.ASIA Ši svetainė daugiausia dėmesio skiria Azijai.

CCOG.IN Ši svetainė skirta indėnų kilmės žmonėms.

CCOG.EU Ši svetainė skirta Europai.

CCOG.NZ Ši svetainė skirta Naujai Zelandijai ir kitoms britų kilmės šalims.

CCOG.ORG Tai yra pagrindinė svetainė Tęsinys Dievo bažnyčia. Ji tarnauja žmonėms visuose žemynuose. Joje yra straipsnių, nuorodų ir vaizdo įrašų.

CCOGCANADA.CA Ši svetainė skirta Kanados gyventojams.

CCOGAfrica.ORG Ši svetainė skirta Afrikos gyventojams.

CDLIDD.ES Dievo Bažnyčios tęsinys. Tai ispanų kalba sukurta svetainė, skirta Tęsinys Dievo bažnyčia.

PNIND.PH Tęstinė Dievo bažnyčia. Tai Filipinų bažnyčios svetainė Tęsinys Dievo bažnyčia. Joje pateikiama informacija anglų ir tagalogų kalbomis.

Naujienų ir istorijos svetainės

COGWRITER.COM Ši svetainė yra svarbi skelbimo priemonė, kurioje pateikiamos naujienos, doktrinos, istoriniai straipsniai, vaizdo įrašai ir pranašystės atnaujinimai.

BAŽNYČIOS HISTORIJŲ KNYGA.COM Tai lengvai įsimenama svetainė su straipsniais ir informacija apie bažnyčios istoriją.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Tai internetinė radijo svetainė, kurioje transliuojamos naujienos ir biblinės temos.

„YouTube“ ir „BitChute“ vaizdo kanalai pamokslams ir pamokslų laidoms

Biblijos naujienos Pranašystė kanalas. CCOG pamokslų vaizdo įrašai.

CCOG Africa kanalas. CCOG pranešimai Afrikos kalbomis.

CCOG animacijos kanalas, skirtas mokyti krikščioniškų įsitikinimų aspektų.

CCOG pamokslai Kanale yra žinučių ispanų kalba.

Nuolatinis COG kanalas. CCOG vaizdo pamokslai.

Žemiau esančioje nuotraukoje pavaizduotos kelios išlikusios plytos (ir kelios, pridėtos vėliau) iš pastato Jeruzalėje, kartais vadinamo Vakarine nakvyne, bet geriau apibūdinamos kaip Dievo bažnyčia Jeruzalės vakariniame kalne (dabar vadinamame Siono kalnu):

Manoma, kad tai buvo bene seniausio tikro krikščioniško bažnyčios pastato vieta. Pastatas, kuriame būtų buvę skelbiama Jėzaus „Dievo karalystės Evangelija“. Tai buvo pastatas Jeruzalėje, kuriame buvo skelbiama Dievo karalystės Evangelija.

Todėl ir mes be paliovos dėkojame Dievui, kad... jūs, broliai, tapote Dievo bažnyčių, kurios yra Judėjoje Kristuje Jėzuje, sekėjais. (1 Tesalonikiečiams 2:13-14)

Uoliai kovokite už tikėjimą, kuris kartą visiems laikams buvo duotas šventiesiems. (Judo 3)

Jis (Jēzus) jiems tarē: „Aš turiu skelbti Dievo karalystę ir kitiems miestams, nes tam esu siųstas“ (Lk 4, 43).

Verčiau ieškokite Dievo karalystės, ir visa tai bus jums pridėta. Nebijok, mažoji kaimene, nes jūsų Tėvas panorėjo duoti jums karalystę. (Lk 12, 31–32)

Ir ši karalystės Evangelija bus paskelbta visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas. (Mato 24:14)